HALKIN SESİ

8 HAZİRAN 1976

250 Kuruş

60

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

BALKAN ÜLKELERİ BİRLİK OLSUN

Sosyal-emperyalizmin ajanı Jivkov DEFOL

Tito ve Çavuşesku HOŞ GELDİNİZ

EMEKÇİ KARDEŞLERİME ÇAĞRI

Evim ve eşyalarım çıkan bir yangın sonucu yanarak kül oldu. Yatacağımız yatağa varıncaya kadar hiçbir eşyamız kurtarılamadı. Bu durum karşısında 5 nüfusumla ortada çok perişen ve mağdur bir şekilde kaldık. Hiç bir taraftan tutacak dalı olmayan bizler emekçi kardeşlerimin yapacakları yardımlara muhtacız.

M.Kaya ERGÜN
Mustafa Paşa Mah.
Kesrik Cad. No:31
ELAZIĞ

PAZARCIK-HELETE BİR OLSUN FAŞİSTLER KAHROLSUN.

Pazarcık köylüleri her yaz kendilerine verilen Helete'nin batısındaki yaylalara göçerler. Her yıl olduğu gibi bu yılda göçtüler. Bozlar ve özellikle Pazarcık köylüleri hakları olmadığı halde Helete'nin, sınırı içine girdiler Bu' yüzden Helete'nin hayvanlarını otlatan çobanlar buna karşı çıktılar. Heleteli çobanlar, Pazarcık köylülerinin ve Bozların çobanlarının saldırısına uğradılar. Heleteli çobanları dövdüler ve insanlığa yakışmayacak şekilde küfürler savurdular. Karakol çavuşu da onlardan yana oldu.

Pazarcık köylülerinin böyle davranmalarının asıl sebebi şu idi: Helete, Kahramanmaraş'ın bir kasabasıdır. Halkı sünnîdir. Ve Pazarcık'tan sonra en büyük nüfusu olan yerdir. Bazı faşist çıkarcılar olayı Alevî-Sünnî olayına çevirdiler. Ve Helete'nin kuvvetinden yararlanmak istediler. Ama Helete halkı buna karşı çıktı ve olaylara hiç karışmadı. Pazarcık köylüleri ağalara karşı verdikleri mücadelede Heletelilerin ağalardan yana olduklarını zannettiler. Ama yanıldılar. Bunun için Pazarcık köylüleri Helete halkına kötü davrandılar.

Biz Helete kasabası devrimcileri olarak, Pazarcık köylülerinin haklı mücadelesinin yanındayız.

ALEVÎ-SÜNNÎ BİR OLSUN-FAŞİSTLER KAHROLSUN!

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ BLOKSUZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

FAŞİZME NİHAYET, HALKA HÜRRİYET!

HELETE DEVRİMCİLERİ
KAHRAMANMARAŞ

SÖĞÜT'ÜN YOKSUL KÖYLÜLERİ: "BİZ MC HÜKÜMETİNE DİRENDİK VE DİRENECEĞİZ"

Biz Bilecek'in Söğüt kazasının Gündüzbey köyünden haşhaş ektiğimiz için 20 ay hapis ve 2.000 lira para cezasına çarptırılan yoksul köylüleriz. İçimizden 15 aile bu cezayı çekmek için dama girdi. Yakında ben de cezaevine gireceğim. Amerika'nın emriyle hareket eden hükümet sorumluları bizi bu cezaya mahkum ediyor. Söğüt'te hükümet temsilcileri faşisttir. Savcı MHP'li olup, geçenlerde Oluklu köylülerine de faşist baskılar uygulamaya yeltendi ve gereken cevabı aldı. Biz Söğüt'ün yiğit köylüleri faşist MC hükümetine direndik ve direneceğiz.

BİLECİK GÜNDÜZBEY VE
OLUKLU KÖYLÜLERİ ADINA
İNAN DİLAN

HALKIN BİRLESME VE DAYANIŞMASINDAN KORKUYORLAR.

Bundan bir ay önce köyümüzün muhtarının bizleri jandarmaya şikayet etmesi üzerine, biz yirmi iki köylü karakolda dayaktan geçirildik. Dayağı yedikten sonra bize zulmedenlere karşı birleşmek ve dayanışma yapmak gerektiğini düşündük. Kararlı bir şekilde mücadele etmek için Karabedirler Köyü Birleşme ve Dayanışma Derneği'ni kurmaya karar verdik.

Tüzüğümüzü hazırlayıp karakola götürdüğümüzde, kaymakam dernek başkanına küfrederek tokatlamak istedi. Tüzüğümüzü sebepsiz yere kabul etmedi. Kaymakam kendiliğinden kanun maddeleri icad etti. Derneğimizin adının "Güzelleştirme ve Kalkındırma Derneği" olarak değiştirilmesini istedi. Daha derneğimiz kurulmadan, derneğin siyasi amaç taşıdığını iddia ederek tüzüğü geri çevirdi.

Biz Karabedirler'in devrimci köylüleri olarak, birleşme ve dayanışmamızı engellemek isteyenlere karşı kararlı bir şekilde mücadele edeceğiz. Hiç bir güç bizi örgütlenmekten alıkoyamayacaktır.

"Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız-Bloksuz - Demokratik Türkiye" yolundaki mücadelemizi yılmadan devam ettireceğimizi bizim gibi nasırlı ellilere duyururuz.

KARABEDİRLER KÖYÜ
ÇİVRİL-DENİZLİ

ALİ HIDIR PEKİN'İN "12'LER ŞİRKETİ"YLE MÜCADELE EDECEĞİZ.

Bizler Tunceliye bağlı Pülümür'ün Kırmızıköprü nahiyesindeniz. Halkın Sesi'ne sesleniyoruz. Bizler "Halkın Sesi"ni her zaman okuruz. Fakat burada "Halkın Sesi" dergisini okumamızı istemeyenler var. Bunların başında tefeci Ali Hıdır Pekin gelmektedir. Ali Hıdır Pekin'in Kırmızı köprü'de kurduğu "12'ler şirketi" halkımızın birçok mallarını değeri düşük olarak almaktadır. Halkımız da halen bunların etkisi altındadır. Buranın 24 köyü vardır. Bu köylerin geliri olan çökelek, ceviz, fasulye, yün ve salyangoz gibi şeyleri Ali Hıdır Pekin'in kurduğu "12'ler şirketi" düşük fiyata almakta ve vurgunlar vurmaktadır. "12'ler şirketi" her köyden bellibaşlı ağaları ortak ederek halkımızı kandırmaktadır. Bunlar Ferhat ağa, Ali Çavuş ağa, Mehmet Ali ağa, Dursun Şen ağa, Seydali ağa, Süleyman ağadır. Bunların herbiri bir köydendir. Köylüler satılacak malları ağaların tesirinde kalarak bunlara verirler ve Ali Hıdır Pekin başkanlığında vurgunlar vururlar. Mesela ceviz 85 lira iken onlar 35 liraya alırlar, salyangoz 20 lira iken 5 liraya, yaş çökelek 10-12 lira iken onlar 3 liraya almaktadır.

Biz burada halk derneği kurduk bu şahıslar mani oldular. Ali Hıdır Pekin ajanlık yapmaktadır. Erzincanda okuyan lise talebesi oğlunu bozkurt derneklerine yollamaktadır. Faşist memurlarla daima gençlerimize saldırmaktadır. Maliyedeki memurlara para yedirip vergi bile vermemektedir. Ali Hıdır Pekin en adi mallarını halkımıza satarak da onu kandırmaktadır. Faşist Ciminlilerle işbirliği yaparak maden işindeki nakliyatı üstüne alıp bozkurtçuların arabalarını buraya sokmaktadır. Dağbek köyünde olan maden sahibiyle anlaşarak buradaki köylülerin hakkını gasbetmektedir. Köylü maden için uğraştığı zaman bu tefeci mani olmaktadır.

Halkımızın bu gibi kişilerden hakkını sorması lazım. Halkımızın bunların sözlerine kanıp mallarını düşük fiyatla satmaması lazım. Bu gibi faşistlerin tefeciliğine son verelim. Bunlarla mücadele etmeye ve mücadelemizi sürdürmeye söz veriyoruz.

KAHROLSUN FAŞİZM!
KAHROLSUN MC İKTİDARI!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

Ali BABAYİĞİT

TOPRAK-İŞ'İN TARIM İŞÇİLERİNE ÇAĞRISI

Toprak-İş Sendikası 1975 yılında kuruldu. Geçen yıl Sazlıköyde toprak ağalarına karşı tarım işçilerinin ilk örgütlü direnişine önderlik etti. Sendika Ege, Pazarcık ve Çukurova'da tarım işçilerini örgütlemeye çalışmaktadır. Toprak-İş sendikası yalnız tarım işçilerinin ücret ve daha iyi yaşama şartları için mücadelelerine önderlik etmekle kalmamakta, toprak ağalığına karşı verilen bütün mücadelelere destek olmaktadır. Toprak-İş son yayınladığı bildiride şöyle diyor:

Üç-beş toprak ağasının el koyduğu bu geniş, bereketle topraklar üzerinde topraksız yaşayan, kendi emeği ile geçinen tarım işçileriyiz. Bizi topraksız bırakan toprak beyleri ve ağalar her yıl olduğu gibi bu yıl da, dayıbaşılarla birlikte kendi keyifleri ne buyurursa bizleri o fiata çalıştırmanın hesaplarını yapıyorlar. Ama bu kölelik şartlarına dur diyecek güç bizim kollarımızdadır. Hayatın çarkını çeviren bu kollar örgütlenir, biraraya toplanırsa, yedikleri yoksul eti, içtikleri kan olan zalim toprak beyleri ve ağalar dize gelecektir. İşte bunun için diyoruz ki: Toprak beylerine ve dayıbaşılara karşı bizlerin hakkını savunan, mücadele birliğimiz TOPRAK-İŞ Sendikasında birleşmeliyiz. Sendikamız, kurulduğundan beri toprak beylerinin ve ağalarının yüreğine ateş düşmüştür. Öyleyse bizler, beyleri bu kadar korkutan sendikamıza hep birlikte üye olmalı, fedakarlıklara katlanarak onu güçlendirmeliyiz.

ARKADAŞLAR,
SENDİKAMIZIN BU YIL ÇAPA İŞİNDE İSTEDİĞİ ŞARTLAR ŞUNLARDIR:

1- İster erkek, ister kadın, isterse çocuk olsun eşit iş yapana eşit ücret ödenmelidir.

2- Kadın erkek ayırımı yapılmadan çapalamada bu yıl en az 60 lira verilmelidir. Bu sınırın altında ücret kabul etmiyoruz.

3- İşe götürülüp getirilirken kamyon ve traktör değil, kapalı, emniyetli vasıtalar istiyoruz.

4- İşe gidiş gelişlerde yolda geçen zaman, iş saatinden sayılmalıdır.

5- Yatılı işçiler, çiftliklerde sağlığa uygun evler temin edilerek barındırılmalı, bu işçilere öğlen yemeği verilmelidir.

Büyük toprak beylerinin topraklarında çalışan hiç bir işçi bu şartlardan bir santim bile geri dönmemelidir. Gerek dayıbaşısız, gerekse dayıbaşılarla işe gidecek olanlar gittikleri bey ve ağa topraklarında bu şartları istemelidirler. İki elimiz, sırtımızdan onbinlerce lira kazanarak keyif çatan dayıbaşı ve elcilerin yakasında olmalıdır. Sendikamızın şartlarını kabul etmezlerse GREV ilan etmeli, isteklerimizi kabul ettirinceye kadar direnmeliyiz.

BİRLİK OLALIM, SENDİKAMIZLA SIKI İLİŞKİLER KURALIM, SENDİKAMIZLA HABERLEŞELİM.

TOPRAK-İŞ SENDİKASI
Yönetim Kurulu Adına
Şamil İLTER

AĞALAR BİR ARAYA GELİP KONUŞMAMIZDAN BİLE KORKUYORLAR.

Bizler Tuncelinin Pülümür kazasının Kırklar köyü devrimcileri olarak halkımıza köyümüzdeki ağa baskısını anlatmağa çalışacağız.

Köyümüzde yurt sorunlarını ağa baskısını, MC hükümetinin ağaların, patronların hükümeti olduğunu tartışıyorduk. Bunu duyan köy ağası ve muhtarı Mehmet Aydın, köylülerin uyanmasından korktuğundan toplantıyı engellemek için elinden geleni yaptıysa da başaramadı. Ağaya karşı çıktık ve konuşmalarımıza devam ettik. Mehmet Aydın öğretmenin evine misafir gelen iki öğretmenin yanına gidip "Sizin burda işiniz ne? Siz bu çocukları zehirliyorsunuz. Bunlar eylem yapacak. Biz kardeşiz, müslümanız" gibi laflar etti.

Halkın haklı tepkisi karşısında ağanın oğlu da babasına küfür etti ve onu yerden yere vurdu. Bu, ağanın kişiliğinde yıkılan feodalizmi ve ağaların uyanan halkımızdan korktuğunu gösteriyordu

Ayrıca Mehmet Aydın'ın bazı yolsuzluklarını anlatmak istiyoruz. 1973 yılında köyümüze iki köprü yapılacaktı. Köprülerin ihalesini kendisi almıştı. Köprülerin dörtte biri yapılmadan iflas ettim bahanesiyle yapımı bıraktı. Bu yüzden köyümüze halen yol gelmiyor. 75 torba çimento gaspetti. Seçim zamanında bazı yolsuzlukları olmuştur. Hile ile elde ettiği paralarla köyde kendisine bina yaptırmıştır.

Bizler neden ağaların, bizim konuşmalarımızı engellemeye çalıştıklarını daha iyi anlıyoruz. Onlar köylülerin birliğinden, uyanışından korkuyorlar. Yaptıkları tüm haksızlıkların cezasını daha fazlasıyla ödeyeceklerdir. Halkımız ağalardan, patronlardan ve onları besleyenlerden hesap soracaktır.

YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ!
YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

TUNCELİ,
KIRKLAR KÖYÜNDEN
BİR GRUP DEVRİMCİ

HALKIN SESİ

HAFTALIK DERGİ

Sahibi: ABDÜLAZİZ ŞENEL
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 46/11 Cağaloğlu-ISTANBUL
Yazışma ve Abone Adresi: HALKIN SESİ, PK.1112 Sirkeci-ISTANBUL
Baskı: BARIŞ OFSET
Abone Şartları:
Yurt içi yıllık 125.-
altı aylık 65.-
Yurt dışı yıllık 200.-
altı aylık 100.-
(Avrupa-uçak)
İlan Şartları: Santimi 30.-
Yayın ilanı: Çerçevesi 100.-
Genel Dağıtım: TÜR-DA
Ankara Dağıtımı: FİKRİ NEGİŞ
İzmir-Ege Dağıtımı: ORHAN ÖZŞİŞMAN

BALKAN ÜLKELERİ BİRLİK OLSUN, SOSYAL-EMPERYALİSTLER DEFOLSUN!

Balkan ülkeleriyle ilişkilerimiz yoğunlaşmaktadır. Bulgaristan Devlet Başkanı Todor Jivkov Türkiye'ye gelmiş ve bazı anlaşmalar imzalanmıştır. Yugoslavya Devlet Başkanı Tito ile Romanya Halk Cumhuriyeti Cumburbaşkanı ve Romanya Komünist Partisi Birinci Sekreteri Çavuşesku ülkemizi ziyaret edeceklerdir.

İki süper devletin hegemonya rekabetinin başlıca alanlarından olan bölgemizde önemli gelişmeler olmaktadır. Gelişmeleri iyi kavrayabilmek için Balkanların süper devletler için neden büyük bir önem taşıdığını ortaya koymalıyız.

Balkanlar, bütün tarihi boyunca şiddetli hegemonya çatışmalarına sahne olmuştur. Çünkü Balkanlar, Avrupa ile Asya arasındaki başlıca geçit yeridir. Doğu ve Orta Avrupa'nın Ege ve Adriyatik denizlerine çıkış yolları buradadır. Rusya'nın Akdeniz'e denizden tek çıkış yolu olan Boğazların güvenliği de, Balkanlar'daki duruma sıkı sıkıya bağlıdır. Osmanlı İmparatorluğu ile Çarlık Rusyası arasındaki ilişkilerde Balkanlar, her zaman temel çatışma alanı olmuştur.

Bugüne kadar Avrupa'da nüfuz ve hegemonya kurma mücadelesinde Balkanlar, önemli bir bölgeydi. Her bir emperyalist devlet, Balkanlardan bir parça koparabilmek için bin bir hile ve dalavereye, müdahale ve saldırıya başvurdu. Emperyalistler millî çatışmaları körükleyerek Balkanları bir bataklık halinde tutmak istediler. " Balkanlaştırma" denilen bu emperyalist siyaset, bugün iki süper devlet tarafından uygulanmaktadır.

SOSYAL-EMPERYALİSTLER BALKANLARI TAMAMEN NÜFUZLARI ALTINA ALMAK İSTİYORLAR

Rus sosyal-emperyalistleri, Balkanları tabii nüfuz ve tahakküm alanı olarak görmektedirler. Ayrıca onlar, Akdeniz'e hakim olabilmek için de Balkanlara göz dikmişlerdir. Hem Yugoslavya üzerinden Adriyatik denizine çıkarak Akdeniz'e inmeyi planlamaktadırlar, hem de Balkanlar üzerinden Boğazları ele geçirerek Akdeniz'e hakim olmak istemektedirler. Onların izledikleri yol, eski Rus Çarlarının yoludur. Bu yüzden Balkanlardaki durum, ülkemizin egemenlik ve bağımsızlığını doğrudan doğruya ilgilendirmektedir.

Sosyal-emperyalistler, Balkan ülkelerinin birliğinin can düşmanıdırlar. Balkan ülkeleri arasındaki çatışmaları kışkırtmaktadırlar. Yunanistan ile Türkiye arasındaki Ege sorununu kızıştırmakta ve Kıbrıs bunalımını körüklemektedirler. Onlar Türkiye'nin Kıbrıs'a karşı giriştiği harekete yeşil ışık yakmış, hatta paraşütçü birlikleri göndermeyi ve ortak-işgali önermişlerdir. Bulgar ordularını Yunanistan sınırlarına yığdırarak, işgali kolaylaştırmışlardır. Rusya, kâh Türkiye'nin, kâh Yunanistan'ın arkasında yer alarak iki kardeş ülkeyi felakete sürüklemek istemektedir. Böylece bulanık suda balık avlamaya çalışmaktadır. Sosyal-emperyalistler, Balkan ülkeleri arasındaki diğer anlaşmazlıkları, özellikle Makedonya sorununu da kızıştırmakta ve Balkan ülkelerini birbirine düşürmeye uğraşmaktadır. Todor Jivkov kliğinin temsil ettiği Bulgar Çarları, bu işte, Rusya'nın baş yardımcılarıdır.

Sosyal-emperyalistler, Balkan ülkelerinin içişlerine de karışmaktadırlar. Beşinci kolları vasıtasıyla kendilerine yolları açacak çatışmalar körüklemekte ve kendi deyimleriyle "yüksek gerilim" yaratmaktadırlar. Balkan ülkelerinin bağımsızlıklarını ortadan kaldırmaya, Amerikan emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı gelişen mücadeleleri saptırmaya ve sosyal-faşist darbeler ve karşı-devrimler gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Sosyal-emperyalistler Balkan ülkelerindeki beşinci-kol faaliyetlerini son zamanlarda artırmışlardır. Arnavutluk'ta, proletarya diktatörlüğünü yıkmaya çalışan Rus beşinci kolu açığa çıkartılmış ve cezalandırılmıştır. Enver Hoca'nın açıkladığına göre, karşı-devrimciler, Rusya'dan yönetilmekteydiler. Yugoslavya'da da Rusya tarafından örgütlendirilmiş yeraltı grupları açığa çıkartılmıştır.

Sosyal-emperyalistler, Balkan ülkelerini askerî güç gösterileri ve işgal tehdidiyle yıldırmaya ve direnme güçlerini kırmaya çalışmaktadırlar. Bu askerî baskılar, özellikle Yugoslavya ve Romanya üzerinde yoğunlaşmıştır. Sosyal-emperyalistler, Adriyatik Denizi yoluyla Avrupa'yı güneyden kuşatma stratejisine büyük bir önem vermektedirler. Bu amaçla Yugoslavya'yı sürekli bir baskı ve tehdit altında tutmaktadırlar. Tito'nun olağanüstü çabaları, sosyal-emperyalizm tehlikesine karşı koymaya ve yurdunun bağımsızlığını savunmaya yöneliktir. Benzer durum, Romanya için de söz konusudur. Romanya da emperyalist tehdide boyun eğmeme ye kararlıdır. Romanya, Rusya'nın Bulgaristan'a geçmek için istediği "askerî koridor" isteğini reddetmiştir. Arnavutluk, Romanya ve Yugoslavya, Sovyet tehditlerine karşı millî savunmalarını güçlendirmekte, halklarını silahlandırmakta ve millî direnme savaşları na hazırlanmaktadırlar. Bütün bunlar yanında, Jivkov kliğinin sosyal-emperyalist uşaklığına rağmen, Bulgar halkı da sosyal-emperyalist tahakküme karşı çıkacak ve diğer Balkan halklarının safında yerini alacaktır.

Sosyal-emperyalistler, Balkan ülkelerini iktisadî yönden de kendilerine bağlamak istemektedirler. Krediler vererek, yatırımlar yaparak, dış ticareti ele geçirmeye çalışarak, enerji denetimi kurarak Balkanları sömürü ve nüfuzları altına almaya çalışmaktadırlar. Bulgaristan, sosyal-emperpaliz me ekonomik bağımlılığın açık bir örneğidir. İç sayfalarımızda ortaya koyduğumuz gibi, Bulgar ekonomisi Rusya tarafından ilhak edilmiş durumdadır. Sosyal-emperyalistler, bütün Balkanları aynı akıbete sürüklemeye çalışmaktadırlar. Şubat ayında yapılan Balkan Konferansı sırasında Bulgaristan'ın izlediği tutumun nedeni budur. Bulgar temsilcileri, Çekoslovakya ve Macaristan'ın da Konferansa katılmasını ve iktisadî meselelerle ilgilenmekle yetinilmesini, millî savunma meseleleriyle ilgilenilmemesini savunmuşlardır. Böylece sosyal-emperyalistlerin işbirlikçisi bu üç ülke bir araya gelerek, sosyal-emperyalistlerin Balkan ülkelerini iktisadî ve siyasî hakimiyeti altına almasına çalışmaktadırlar.

BALKAN ÜLKELERİNİN BİRLİĞİ İÇİN KIBRIS VE EGE SORUNLARI ÇÖZÜMLENMELİDİR

İki süper devletin nüfuz ve hegemonya çatışmasını şiddetlendirdikleri, özellikle sosyal-emperyalistlerin müdahalelerini artırdıkları bugün, Balkan ülkelerinin birliğinin sağlanması, Balkanların süper devletlerden ve yabancı müdahalelerden uzak tutulması Balkan halklarının çıkarları gereğidir. Var olan anlaşmazlıkların ortadan kaldırılması, Balkanlarda dayanışma ve işbirliğinin sağlanması zorunludur. Bu yöndeki çalışmalar, ülkemiz tarafından aktif olarak desteklenmelidir. Kıbrıs ve Ege sorunları, Balkan ülkelerinin birlik ve dayanışmasının önündeki en hayati anlaşmazlıklardır. Bu sorunlar, Sovyet sosyal-emperyalizminin Balkanlarda ve Doğu Akdeniz'de yayılmasını ve nüfuz kurmasını kolaylaştırmaktadır. Bu nedenlerle, Kıbrıs ve Ege sorunları bir an önce çözümlenmeli, Balkanlar ve Ege bir barış bölgesi haline getirilmelidir.

MC iktidarı, Kıbrıs'ta işgali sürdürmek, Yunanistan'la barışçı görüşmeleri ve saldırmazlık paktının gerçekleştirilmesini geciktirmek suretiyle ülkemizin ve bütün Balkan ülkelerinin çıkarlarına ağır zararlar vermektedir. Bu tutum terkedilmelidir.

Yugoslavya Cumhurbaşkanı Tito'nun ve Romanya Devlet Başkanı Çavuşesku'nun yurdumuza yapacakları ziyaretler, Kıbrıs ve Yunanistan ile Türkiye arasındaki anlaşmazlıkların çözümlenebilmesi için önemli fırsatlardır.

BALKAN ÜLKELERİ VE HALKLARI BİRLİK OLMALIDIR!

TRABZON'DA SOSYAL-FAŞİST İHANET

29.5.1976 günü Trabzon'da TÖB-DER, Tüm-Der ve diğer kuruluşların ortaklaşa düzenledikleri "Pahalılığa ve Baskılara Son" mitinginde halka ve gençlere saldıran polis 31 kişiyi gözaltına aldı.

Miting hazırlığı sırasında işbirlikçi revizyonist Kadri Çoban ve yandaşları, devrimci gençlik gruplarını ve kendi görüşleri dışındaki TÖB-DER şubelerini ve öğretmenleri mitinge katmak istemediler. Mitinge katılmak isteyen yurtsever gençleri ve öğretmenleri "Bizim tespit ettiğimiz dışında pankart taşır ve slogan atarsanız, sizi polise teslim ederiz " diye tehdit ettiler.

Mitingden iki gün önce polis birçok devrimci gencin evine baskın yaptı. 6 genç gözaltına alındı. Bu gençler miting tertip komitesinin anti-demokratik kararlarına uymayacaklarını söylüyorlardı. Evlere baskın yapan polislerin ilk sorusu, "Pankartlar nerede? Miting için ne hazırlık yapıyorsunuz?" oldu. Daha sonra bu gençlerden dördü tutuklandı.

Kalabalık, Moloz Meydanında toplanmaya başladı. Devrimci gruplar miting yerine yürüyüş halinde geldiler. Toplantı yerinde tertip komitesinden bazıları devrimcilerin ellerindeki pankartları indirmek istediler. Kendilerinin azınlıkta olmaları ve devrimcilerin kararlı tavırları sonunda iyice tecrit oldular. İndirmek istedikleri pankartlar şunlardı: "İş Toprak Hürriyet, Faşizme Nihayet", "Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor" "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Bağımsız Bloksuz Türkiye", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Yaşasın Halkımızın 2 Süper Devlete ve Faşizme Karşı Mücadele Birliği", "Tek Yol Devrim", "Katil Oligarşi","Kurtuluşa Kadar Savaş" ve öldürülen devrimcilerin resimleri. Konuşmalar sırasında tüm kitleler tarafından benimsenen sloganları bastıramadılar. Baş tırma çabaları onların iyice tecrit olmalarına yaradı. Sık sık mikrofondan, "Hiç kimse bizim tespit ettiğimiz sloganların dışında slogan atmıyacak" diye tekrarladılar. Miting sırasında sık sık devrimci sloganlar atıldı. "Ne Amerika Ne Rusya" en çok atılan ve kitle tarafından desteklenen slogandı.

Tertip komitesini oluşturan kuruluşların temsilcilerinin konuşmalarından sonra yürüyüşe geçildi. Yürüyüşe geçmeden önce tertip komitesinden biri "Yürüyüş şu sıra ile olacaktır" diye açıklama yaptı. Kendi görüşlerinden olmayan gençlik grupları yürüyüş kolu dışında bırakıldı. Şöyle dendi: "Başka slogan atanlar ve pankart taşıyanlar yürüyüş kolundan çıkarılacak." Yurtsever, devrimci genç ve öğretmenlerden oluşan büyük bir kalabalık "Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor" pankartının arkasında toplandılar ve yürüyüş kolunun en sonunda yer aldılar. Yürüyüşde bağımsızlık ve demokrasi talebini dile getiren sloganlar hakimdi. Yol kenarında ve evlerden seyreden halkın ilgisi fazla idi. Miting ve yürüyüş boyunca çok sayıda Halkın Sesi ve diğer devrimci dergiler, Yurtsever Öğretmen satıldı.

Yürüyüş kolu disiplinli bir şekilde ilerledi. Miting ve yürüyüş sırasında revizyonistler iyice tecrit oldu. Devrimci grup, Emperyal Çayevinin önünden Taksim'e çıkarken dar bir yere geldiğinde, tertip komitesinin görevlendirdiği 20-30 kişi tarafından yol kesildi ve devrimciler yürüyüş kolundan ayrıldı. O anda polis çağırıldı. Polis devrimciler önünde barikat kurdu. Daha sonra yürüyüş görevlileri polisin arasından geçerek yürüyüşe devam ettiler. O sırada, yürüyüş emniyet baş görevlisi TÖB-DER Trabzon Şube Üyesi Muhteşem Parçak, Polise, "Bu grup bizden değildir ve kanunsuz yürüyüş yapıyorlar" deyip devrimcileri polise ihbar etti. Tam bu anda komando erleri yolun iki tarafını kestiler.

Tecrübesiz ve iyi bir yönlendirmeden yoksun olan devrimciler o anda bocaladılar. Polis devrimcilerden pankartları ve ölen devrimcilerin resimlerini istedi. Devrimciler vermediler. O sırada bir arkadaş, TÖB-DER revizyonistlerinin polisle işbirliğini anlatan kısa bir konuşma yaptı. Devrimciler "Kahrolsun faşistler ve sosyal-faşistler" diye slogan attılar. Bir arkadaş, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı ad içirdi. Devrimciler, kendilerini neden bırakmadığını sorduğunda bir albay, "Ben ne yapayım? İzinsiz yürüyüş yapıyormuşsunuz. Onlar seni istemiyorlar. Ben seni nasıl bırakayım?" diye karşılık verdi. Bu sırada revizyonist Kadri Çoban arkadaşlarına durumu gösterip kahkahalarla gülüyordu.

Bu anda yukarıya giden ilerici, yurtsever, devrimci ve birçok kişi yukarıdan aşağıya inmeye başladı. Aşağıdaki grup "Devrimciler buraya" diye, yukarıdakiler, "Katil iktidar" diye slogan atmaya başladılar. Bir kısım komando erleri ve polis yukarıdaki arkadaşlara saldırdı ve onları yukarıya kovaladı. Bir astsubay ise, silahını çekerek erlere, "Niye vuruyorsunuz, vurmayın, ben size emir verdim vurmayın" diye bağırmaya başladı. O sırada toplum polisi ve komando erleri aşağıdaki gruba iki koldan saldırdı. Bir grup çay bahçesine kaçtı. Yüzlerce kişi kendini denize attı. Polis her yetiştiğine vuruyordu. Kızlara daha fazla saldırıyor ve vuruyor "Demek siz komünistsiniz" diyerek saçlarından tutup yerlerde sürüklüyordu.

Polisler bu sefer denizdekilere taş atmaya başladı. Denizdekilerin çoğu kenara çıkmak zorunda kaldı. Bir kısmı denize açıldı. Kenara çıkanları polis küfrederek ve coplayarak götürdü. Yurtsever polisler vurmak istemiyor ve gençlerin kaçmasına yardımcı oluyorlardı. Bir polis bir arkadaşa "Kardeşim şen şu sandalyeye otur" diye yardım etmek istiyordu. Çay bahçesinde sandalyeye oturan herkese garsonlar hemen koşturarak çay yetiştiriyorlardı. Bazı aileler gençlere sahip çıktılar ve masalarına aldılar. Yemekhaneye doluşanları ahçılar "Burada kimse yok" diye polise teslim etmediler. Islak elbiseleri ile kaçanları ev kadınları evlerine davet ettiler. Bayılan kızlara yardım ettiler. Çay bahçesinde oturanları polisler kaldırmak isteyince bir polis şefi, "Yeterin, daha ne istiyorsunuz? Bırakın otursunlar " diyerek polisleri toparlayıp gitti. Ama az sonra sivil bir polis birkaç toplum polisiyle gelerek bahçede oturanlardan bir kısmını kaldırıp götürdü.

Bu durumu gören Tüm-Der Şube Başkanı fenalık geçirdi. Polis 31 kişiyi gözaltına aldı.

Akşam büyük bir kalabalık TÖB-DER lokalinde toplandı.Genel Başkan Cemil Çakır da oradaydı. Herkesin sinirleri gergindi. Bazı arkadaşlar bunun neden böyle olduğunu sormaya başladılar. "Neden devrimciler polise teslim edilip denize döktürüldü?" deyince TÖB-DER Şube Başkanı Mustafa Çelebi "Sizi denize kim döktürdü? Ben isim isterim" deyince, devrimci bir öğretmen, "Devrimcileri Polise teslim eden Muhteşem Parçak'tır " dedi. Bunun üzerine, Muhteşem Parçak, arkadaşa küfürler yağdırarak saldırmaya kalktı, ama gerekli cevabı bütün öğretmenlerden aldı.

Olay yatıştıktan sonra Genel Başkan Cemil Çakır kısa bir konuşma yaptı: "Ben buraya görüşleri ne olursa olsun, bütün grupların toplanacağı anti-faşist bir miting olacağını ve herkesin istediği pankartı taşıyacağını sanarak geldim. Ben bugün polise teslim edilen arkadaşların görüşlerine katılmıyorum. Şimdi bu polise teslim edilenler devrimci değil mi? Dar grupçuluk anlayışıyla diğerleri polise teslim edildi. Miting başarılı olmadı. Bu durumu protesto ediyorum ve buradan ayrılıyorum. Şubemizin, birtakım tabela partilerinin denetimi altına sokulmasına karşıyım ve bunu yapmaya kimsenin hakkı yoktur." Cemil Çakır'ın bu sözlerini salonda kiler alkışladılar.

TRABZON'DA SOSYAL-FAŞİSTLERİN POLİSE İHBAR ETTİĞİ HALK, "NE AMERİKA, NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE" DİYE BAĞIRIYORDU.

HALKIN KURTULUŞU'na yapılan baskıları protesto ediyoruz

"Halkın Kurtuluşu" dergisinin 16. sayısına polis tarafından matbaada el konmuştur. Matbaada karakol kuran polisler dergiyi almak için gelen dergi memurlarını da gözaltına almışlardır. Devrimci basına yapılan bu baskıların amacı halkın mücadelesini bastırmaktır. Biz Halkın Sesi dergisi olarak Halkın Kurtuluşu dergisine yapılan bu baskıları protesto ediyor, gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istiyoruz.

YURTSEVER ÖĞRETMEN'in sorumlu müdürü tutuklandı

2.6.1976 günü Ankara basın savcısının çağrısı üzerine avukatıyla birlikte adliyeye giden Gazetenin sorumlu Müdürü İzzet Uludağ, gazete yayına girerken çıkan "Tüm Yurtsever Öğretmenlerin Birliği İçin YURTSEVER ÖĞRETMEN" adlı broşürde bölücülük yaptığı iddiasıyla mahkemece tutuklandı.

Yurtsever Öğretmen'i susturmayı amaçlıyan bu baskı özünde yurtsever basına yapılan bir saldırıdır. Tüm yurtsever basını ve demokratları bu baskılara karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Adana Cezaevinde otuz iki siyasi tutuklu hücrede

Adana Cezaevinde arkadaşlarına işkence yapılmasına son verilmesini isteyen siyasî tutuklulara, gardiyanlar coplarla saldırdı. Gelen haberlere göre 7 siyasî tutuklu ağır şekilde yaralanmıştır. 32 siyasî tutuklu 20 gün hücre cezasına çarptırılmıştır Adana Cezaevi eskiden beri bütün tutuklular için bir işkencehanedir. Tutukluları falakaya çekmek günlük uygulama haline gelmiştir. Müdür Celalet Özel ve faşist gardiyanlar tutuklulara saldırmakta, tutuklulara sık sık hücre cezası vermektedir. Hücre sırasında da geceleri tutukluları falakaya çekmektedir. Bütün ilericiler, bütün demokratik kuruluşlar Adana Cezaevinde siyasî tutuklulara yapılan zulmü protesto edelim.

TÜRKEŞÇİLER YALNIZ BIRAKILMALIDIR

Türkeşçi faşistler, izledikleri terörle kuvvet toplama ve toplumu faşistleştirme siyasetlerini MSP üzerinde de yoğunlaştırdılar. Türkeşçilerin MSP içindeki faşist faaliyeti, Genel Af sırasında olduğu gibi, birçok kere ortaya çıktı. Bu faaliyet, MC hükümetinin kuruluşuna MSP'nin katılmasında da etkisini gösterdi. MSP'yi MHP'lileştirme çabaları MSP içinde ve MSP ile MHP ve AP arasında çatışmalar yarattı.

MSP'nin MHP'lileştirilmeye ve Türkeşçilerin saldırı ve cinayetlerine karşı bir tutum alması, MHP-MSP çatışmasını daha da şiddetlendirdi. Özellikle MSP'li İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'ün Türkeş'in ve Türkeşçilerin saldırı, provokasyon ve cinayetlerini açığa çıkaran ve zaman zaman önleyen tutumu, bu çatışmayı daha çok derinleştirdi. MHP'nin, ülke çapında tecrit olması da, bir yandan MSP'nin MHP'lileştirilmesi çabalarını yoğunlaştırdı. Bir yandan da Türkeşçi faalivete karşı MHP'lilerin direnç ve cesaretini artırdı. MSP'nin tepkisini körükledi. Son zamanlarda Erzurum'da, Maraş'ta, Malatya'da, Kastamonu'da, Ankara'da, Tortum'da, Kayseri'de ve daha birçok yerde ortaya çıkan, hatta yer yer cinayetlere yolacan MHP-MSP çatışması bundandır.

MSP'yi, faşist terör kampanyaları önünde bir engel olarak gören Türkeşçiler, şimdi silahlı saldırılarla ve çeşitli taktiklerle MSP'ye boyun eğdirmeye çalışıyorlar. MTTB Başkanı Rüştü Ecevit, bu gerçeği şöyle dile getiriyor:

"..Meselelerin sokaklarda halledilmeyeceğini gayet iyi bilen teşkilatımız, bugünkü 'kan davası' görünümüne giren hadiselere karışmamak kararı almıştır. Bizleri de bu adi hareketlere karıştırmak için epeyce gayret sarfeden güçlerin oyununa bugüne kadar gelmedik ve gelmeyeceğiz de.."

MSP Gençlik Kolları Başkanı Nevzat Laleli ise, aynı konuda şunları söylüyor:

"Düne kadar kendi yanlarında sol gruba karşı çatışmalara katılması istenen MSP gençliği, memleketimizdeki meselelerin halinde ilmi ve fikri metodları tercih ederek bu türlü anarşi ortamına sürüklenemeyince, şimdi bizzat MSP gençliğine karşı bir harekete, başlamış bulunmaktadırlar."

Türkeşçiler MSP'nin MHP'lileştirilmesine karşı çıkan MSP'lileri bastırmak ve saldırılarını örtbas etmek için şarlatanlığa baş vuruyorlar. Tıpkı, devrimcilere yönelttikleri saldırılarını "Çinci-Rusçu" çatışması olarak göstermeye çalıştıkları gibi, MSP'ye saldırılarını da "MSP içindeki kızıl militanların marifeti" olarak göstermeye çalışıyorlar.

Türkeşçiler, MSP'yi MHP'lileştirmek, ve bölmek için bir yandan dışardan saldırırken, bir yandan da MSP içindeki MHP taraftarları vasıtasıyla isteklerini gerçekleştirmeye çalışıyorlar. MSP'den ihraç edilen İhsan Karaçam ile eski MHP elebaşılarından Gündüz Sevilgen'in faaliyetleri buna örnektir.

Türkeşçi faşistler, içine düştükleri tecrit durumundan kurtulabilmek için dinî duyguları daha çok istismar etmeye başlamışlardır. Türkeşçilerin, "Rehber Kuran, Hedef Turan" sloganları bu çabanın ürünüdür. Türkeşçiler, İslam Ülkeleri Konferansı sırasında da dini istismar ederek güçlenme çabalarını sürdürdüler. MHP organı gazete ve dergiler müslümanlık üzerine boy boy yazılar yazıyorlar. MHP'li bakanlar, Bakanlar Kurulunda Ayasofya'nın ibadete açılmasını istediler. Adetleri olmadığı halde Istanbul'un 523'üncü fetih yıldönümünü kutlama törenleri yaptılar. MSP'lilerle yarışa girdiler. Böylece, din silahını MSP'nin elinden almaya çalışıyorlar. Halkın dinî inançları güçlü olan kesimlerini kendi çevrelerinde toplamak istiyorlar. Irkçı-faşist ideolojilerini islam perdesi ardına gizlenerek yaymaya çalışıyorlar.

Türkeşçiler, bir yandan da, burjuvazinin, ümmetçi-şeriatçı fikir ve tutumlarından dolayı MSP'ye duyduğu hoşnutsuzluktan yararlanmaya çalışıyor. MSP'yi şeriatçılıkla suçlayarak, hem burjuva çevrelerde itibar kazanmaya çalışıyor. Hem de MSP'yi kapattırma şantajı yapıyor. MHP'nin organı olan Millet gazetesi şunları yazıyor:

"MSP...millicilik görünümü içinde beynelmilel güçlerin tezgahlandığı istismarcı siyasi ümmetçi, Atatürk orijinine ters düşen bir parci olarak Türk parlamentosunda yerini almıştır.."

"(MSP), Mustafa Kemal'e ve onun teoride rehberi olan Gökalp'a, ümmet devletinden Türk milleti devleti çıkardıkları için temelde terstir." (Millet, 23.5.1976)

MHP, MSP'ye yönelttiği saldırılarda AP ve CGP'nin de desteğini almaktadır. Tortum ve Erzurum olaylarından sonra AP, CGP ve MHP Erzurum teşkilatları çıkardıkları ortak bildiriyle MHP'nin MSP'ye karşı yürüttüğü saldırı ve bölme siyasetini desteklediklerini ortaya koydular. Üç partinin ortak bildirisinde şunlar denmektedir:

"Biz müslüman Türk milletinin ve devletinin bölünmezliğî ilkesine bağlı demokratik hukuk devleti görüşüne inanmış, milliyetçiliği kendisine şiar edinmiş partiler olarak fikir ve siyasi bakımdan ittifak temin etmiş bulunuyoruz. Bu beraberliği ve kardeşliği, bozmaya çalışanların gücü yetmeyecektir."(Son Havadis)

MHP ile MSP arasındaki çatışmalar, umdukları sonucu vermemiş ve faşistler MSP'nin tepkisiyle karşılaşmışlardır. Konya'daki MSP'li gençler şöyle demektedirler:

"(MHP'lilerin) hangi beşeri sistemin temsilciliğini yaptıklarını çok iyi bilmekteyiz. Gizli ve açık çeşitli güçlerin oyuncaklığından ve gençliği sokağa dökmekten vazgeçmedikleri takdirde karşılarında bu defa da bizi bulacaklardır. "(MTTB Konya Teşkilatı açıklamasından, Milli Gazete, 2.5.1976)

Türkeşçi faşistlerin, MSP'yi MHP'lileştirme faaliyetleri ve MSP'ye yönelen saldırı ve cinayetleri onların tecritini daha çok artırmıştır. Onlar tecrit oldukça, gözleri dönmekte ve kendilerinden olmayan herkese saldırmaya başlamaktadırlar. Kendilerine bağlanmayan herkese saldırmaktadırlar. Devrimciler, MHP'nin artan tecritini ve hakim sınıflar içindeki catısmaları doğru değerlendirmelidirler. Anti-faşist mücadeleyi MC'nin en gerici kanadı olan Türkeşçilerin üzerinde yoğunlaştırmalıyız.

TEKNİK ELEMANLAR! ÖRGÜTLERİMİZİ SOSYAL-FAŞİSTLERE BIRAKMAYALIM

22 ve 23 Mayıs tarihlerinde Ankara'da Üçüncü Türkiye Teknik Eleman Kurultayı toplandı. Bu kurultaya mimar ve mühendis odaları, tekniker, teknisyen, sürveyan dernekleri katıldı.

Kurultay, teknik elemanlar içinde güç toplayarak, devlet kademelerinde söz sahibi olmak isteyen sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun gerici emellerini ortaya koydu. Onlar, teknik elemanların menfaatleri için değil, ilerde sosyal-faşist bir diktatörlük için sırtlarını dayamayı düşündükleri bürokratların menfaatleri için çalışıyorlar.

TÜTED'in (Tüm Teknik Elemanlar Derneği) başına çöreklenmiş bulunan sosyal-faşistler derneği bir köprübaşı olarak kullanmaya çalışmaktadırlar. İlerici örgüt ve dernekleri, TÜTED'deki hegemonyalarına dayanarak kendi siyasetlerine alet etmek istemektedirler. Sosyal-faşistler, geçen yıl olduğu gibi bu yıl da Türkiye Teknik Eleman Kurultayı'ndan "TÜTED'in bütün teknik eleman örgütlerinin yönetici olduğuna" ilişkin bir kararı az bir oy farkıyla çıkarabildiler.

Sosyal-faşistler, odalardaki demokratları ve devrimcileri çatıştırmaya ve bu yolla her tarafa kendi sosyal-faşist militanlarını yerleştirmeye çalışmaktadırlar. Sosyal-faşistler, teknik elemanların sendikal örgütlenme mücadelesine karşı çıkmakta ve geçmişteki Tek-Sen örgütlenmesinin hatalı olduğu iddia etmektedirler. Onlar, işçi sendikaları içinde yer almak gerektiğini söylemektedirler. Gerek 2.Kurultay'a verdikleri raporda gerekse bu yıl sundukları raporda teknik elemanların artık işçileştiğini, bilimsel-teknik devrimin teknik elemanları giderek birer vasıflı işçi, ücretli emekçiler haline getirdiğini, küçük-burjuva yanlarının giderek kaybolduğunu iddia ettiler. Revizyonistlerin bunu savunmadaki amacı açıktır. Onlar, bürokratlar arasında topladıkları güçle işçi sendikaları içine sızmaya ve işçileri hakimiyetleri altına almayı amaçlıyorlar. Onlar ağızlarından düşürmedikleri işçi yönetimi lafından da ne amaçladıklarını ortaya koydular. Tıpkı Rusya'daki gibi bir avuç bürokratın işçi sendikalarında uyguladığı sosyal-faşist yönetim.

Bir devrimci mimar teknik elemanların sendikal mücadeledeki esas hedeflerini şöyle belirtti: "Hedefimiz grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklarımızı, teknik eleman sendikası kurmak hakkı da dahil olmak üzere almaktır. Bunun önündeki engellerin kalkması için mücadeleye devam etmeliyiz. En önemli konu tüm çalışanların sendika kurma, grev ve toplu sözleşme yapabilme hakkı için mücadeledir. Memurların sendikal hakları için mücadele, bunun can alıcı noktasıdır. Teknik Eleman Sendikası, ancak memurlar sendikal haklara sahip olursa gerçekleşebilir. Böyle bir sendikaya 'elit sendika' diyorlar. Varsın desinler. Teknik Elemanlar örgütlenmelerini yalnız hakim sınıflarla değil, böyle fikirlerle de mücadele ederek sağlayacaklardır."

Seçilmiş olan bir komisyonun hazırladığı Kurultay Kararlarında bir çalışanlar kurultayının toplanması öneriliyordu. Revizyonistler bu kurultayla, DISK TÖB-DER, TÜTED, Odalar, Tüs - Der TÜM-DER ve öbür derneklerin birleşmesiyle bir federasyonun kurulmasını amaçlıyorlar. Bu çalışmayı da bir yıl için TÜTED'in yürütmesi karara bağlandı. 106 kişi çalışanlar kurultayının hazırlığının ve yürütülmesinin TÜTED'e bırakılmamasını, buna katılacak olan kuruluşların bir araya gelerek, kendi içlerinden seçecekleri bir komitenin bunu gerçekleştirmesini önerdi. Revizyonistler çalışanlar kurultayının toplanmasını TÜTED'in üstlenmesini şu amaçlarla istiyorlar: Kurultay gündemini kendi istedikleri gibi düzenlemek: Böylece devrimcileri ve diğer muhalif delegeleri engellemeyi amaçlıyorlar. Kurultayda emniyet görevlileri adı altında sosyal-faşist militanları bir baskı gücü olarak kullanmayı planlıyorlar.

Kurultay, devrimciler için bir uyarı olmalıdır. Devrimciler, odalar ve diğer meslek örgütleri içinde kitlenin somut menfaatlerinden hareketle bir çalışma yürütmeli, bu kuruluşların sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun kapalı av alanı olması önlenmelidir. Teknik elemanlar o zaman halkımızın iki süper devlete karşı mücadelesinde gerçek yerlerini alacaklardır.

ÜNİVERSİTELERDE FAŞİST İ

MC iktidarı bu yılın başından beri Ankara'da yüksek öğrenim gençliğine saldırmaya başladı. MHP'li faşistler tarafından Gazi Eğitim, Fen Fakültesi, Dil Tarih Coğrafya Fakültesi, Turizm ve Ticaret Yüksek Okulu, Endüstriyel Sanatlar, AİTİA, Ankara Eğitim Enstitüsü, ADMMA-YO, ETYÖO, Başkent İTİA işgal edildi.

Gençlik yığınları içinde geniş ölçüde merkezî, devrimci önderlik yaratılamamıştır. Bunun sonucu olarak da faşist terör karşısında Ankara'daki Yüksek Öğrenim Gençliğinin mücadelesi önemli zaaflara uğramıştır.

Bu olumsuz şartlara rağmen gençlik faşistlere boyun eğmemiş, mücadelesini sürdürmeye çalışmıştır. İçinde bulunduğumuz günlerde mücadele Ankara'da yeni bir dönemece gelmiş bulunuyor. MHP'li faşistlerin işgali altında bulunan okullarda öğrenim özgürlüğünün ve can güvenliğinin sağlanması için gençlik kitleleri harekete geçti. Gençlik kitlelerinin mücadeleye atılması yeniden toparlanmasının ve yeni bir atılımının işaretidir. Öğrenci ailelerinin örgütlenmesi, demokratik çevrelerin gençliğin taleplerine ve mücadelesine her zamankinden daha fazla destek olmaya başlaması yeniden canlanmanın belirtileridir.

Durum bu olduğuna göre devrimcilere hangi görevler düşmektedir?

Gençlik kitlelerinin faşizme ve revizyonizme karşı mücadelesini daha yüksek bir düzeye çıkartacak olan bu yeni atılımı olgunlaştırmak, geliştirmek ve örgütlemek bugün mücadelemizde ağırlık vermemiz gereken en önemli görevdir. Devrimcilerin bu yeni durumu, özelliklerini ve yüklediği görevleri doğru olarak tespit etmeleri hayatî bir önem taşımaktadır.

Ankara'daki yüksek okullarda mücadele, ODTÜ, SBF gibi okulların faşistlere karşı savunulması, diğer okullardaki faşist işgalin kaldırılması ve can güvenliğinin sağlanmasında düğümlenmektedir. Komandoların işgalindeki okullar faşistlerin gençlik içindeki mevzileridir. Onlar, bu mevzilere dayanarak yenilerini ele geçirmeye çalışıyorlar. Uzun süreden beri Beşevler bölgesine hakim olan faşistler ODTÜ'ye, Yükseliş ve Cebeci bölgesine hakim olmak, buralardaki gençlik mücadelesini ezmek şeklinde bir siyaset izliyorlar. Çünkü bu bölgeler Ankara'da gençlik kitlesinin ve mücadelenin en yoğun olduğu yerlerdir. Bu bölgelerden birkaçına sahip olan, şehirdeki gençliği kontrolü altına alabilir. Buralar gençliğin mücadelesi açısından şehrimizdeki kilit noktalarıdır. Çünkü bir Yükseliş ve Beşevler bölgesine hakim olmak 10 fakülteye hakim olmaktan daha avantajlıdır. Faşistler bunun bilincindedirler ve buna göre hareket ediyorlar.

Ama faşistlerin hayal ettikle
le gerçekler farklıdır. ODTÜ'de
şarıyla sonuçlanan mücadele, faş
lerin hayallerinin gerçekleşme
engel olmuştur. Fakat diğer okul
da birçok mevzilere sahip olmuş
dır. İşgal ettikleri okullarda
rimcileri ve yurtseverleri dersl
sokmuyorlar. Bu şekilde devrimcil
ve ileri unsurları kitlelerden t
rit siyaseti güdüyorlar. Böylece
riye kalan tarafsız ve öndersiz k
le içersinde rahatça çalışmak imk
buluyorlar. Gençlik içinde taban
ratmaya çalışıyorlar. SBF, Hukuk
ODTÜ'ye yönelen saldırıları göğüs
leyebilmek, faşist baskı ve işgal
ri kırabilmek için dikkatimizi b
lıca şu meseleler üzerinde topla
lıyız:

Birinci olarak, mücadelemizin
şarıya ulaşması dar grup menfaat
rinden hareket ederek değil, ge
gençlik kitlelerinin çıkarların
hareket ederek sağlanabili
Devrimci arkadaşlar bu konularda
lumlu bir rol oynamalı, mücadel
menfaati olan bütün grupların ve
şilerin birleştirilmesine büyük ö
verilmelidir. Mümkün olan en ge
eylem birliğinin kurulması, birl
tirilebilecek bütün güçlerin birl
tirilmesi gerçekleştirilmelidir.G
liğin tek başına vuracağı darbe
yıf kalacaktır. Bu yüzden halk yı
larının desteğini almaya çalışma
yız. Halkı mücadelemize kazanma
çeşitli yollarını bulmalıyız. Öğr
ci velilerinin okula gitmeleri bu
bir örneğidir. Mücadelemizi hal
gözünde haklılık kazanan bir zemi
ve maceracı yollara baş vurmadan

Yaygın ve iyi örgütlü bir gençlik örgütü istiyoruz

Liseli bir devrimciyim. 16 yaşındaki bir devrimcinin düşünceleri ve sorunlar hakkındaki tavrı sizi aydınlatıcı olabilir herhalde. Hoşgörünüzü dilerim. 57. sayınızı çok beğendim. Her ne kadar tüm görüşlerinizle hemfikir olmasam da saygım vardır. Özellikle son sayfada çıkan "Devrimci Gençlik"le ilgili yazınız devrimci birlik konusundaki samimiyetinizi belirtiyor, "sosyal-faşist" kelimesinin kullanılması konusundaki düşünceniz de bazı sorumsuz ve "PDA"cı geçinenlere iyi bir ders oldu. Aynı tutumu "Militan Gençlik"in de benimsemesini dilerim. Bir de DGD (Devrimci Gençlik Derneği) kesinlikle SSCB işbirlikçisi değildir ve de SSCB'nin sosyalist bir ülke olduğunu iddia etmez.

Not: Bir zamanki Dev-Genç'ten de yaygın, iyi örgütlü ve sağlam bir devrimci kitle örgütünü istiyoruz.

Hepinize selamlar

NAMIK KEMAL LİSESİNDEN
BİR DEVRİMCİ

DEMOKRATİK MUHALEFET GRUBU BİLDİRİSİNİN ELEŞTİRİSİ

Istanbul'da sürdürülen, Gençliğin Tek Kitle Örgütü çalışmalarıyla ilgili olarak Demokratik Muhalefet Grubunun yayınladığı bir bildiri elimize geçti. HALKIN SESİ, bütün yurtsever öğrenci kitlesinin tek bir kitle örgütünde birleşmesini istemektedir. Bu yolda atılan bütün olumlu adımları destekliyoruz. Demokratik Muhalefet Grubunun çalışmalarını olumlu buluyor ve destekliyoruz. Ancak elimize geçen bildiride yeralan bazı hatalı görüş ve tutumları da eleştirmeyi gerekli görüyoruz.

1- Demokratik Muhalefet Grubu bildirisi, İYÖKD yöneticileri hakkında "revizyonist" sıfatını kullanmaktadır. Biz, buna katılmıyoruz. Bunu gençliğin birliğini gerçekleştirme çalışmaları için zararlı ve yanlış bir tutum olarak değerlendiriyoruz. İYÖKD yönetimi gerçi revizyonizmle uzlaşmaktadır. Ama revizyonist değildir. Eğer öyle olsalardı, mesela TKP ve TSİP revizyonistleri İYÖKD'den ayrılarak kendi gençlik örgütlerini kurmazlardı. İYÖKD yöneticileri revizyonizm ve Troçkizm ile Marksizm-Leninizm arasında uzlaşmacı bir tutum içindedirler. Ama yurtsever ve devrimcidirler.

Kendi düşüncemizde olmayan herkesi "revizyonist" ya da "Troçkist" diye karalamamalıyız. Birçok devrimci arkadaşımız ve bizzat Halkın Sesi, zaman zaman böyle bir hataya düşmüştür. Bizimle aynı düşünceleri paylaşmayanların boynuna belli yaftaları asmak revizyonizmi güçlendirmektedir. Gerçek revizyonistlerle onların etkilerini üzerlerinde taşıyan samimi unsurları ayırdetmeyi güçleştirmek, çoğu zaman da revizyonist safları genişletmektedir. Geçmişte Yurtsever Gençlik Derneği'ne ve Devrimci Gençlik Birliği'ne mensup arkadaşlar, ADYÖD ve İYÖKD içindeki birçok devrimcinin revizyonistlerle kendi aralarına kesin bir sınır çekmemiş olmalarına ve birçok durumda revizyonistlerin uzlaşmalarına bakarak onlara "revizyonist" ya da "revizyonist troçkist" gözüyle bakmışlardı. Sekter bir tutum izlemişlerdi. Bu hata kime yaradı? Şüphesiz ki revizyonistlere yaradı. Bu hata yapılmasaydı bugün artık yıkılmış olan gençlik içindeki revizyonist hakimiyet çok daha önceleri yıkılacaktı. YGD ve DGB'nin bu tecrübelerini dikkate almalı ve aynı hataları tekrarlamamalıyız.

2- Bildiri, İYÖKD yöneticilerini, "demokratik muhalefet grubuyla tüm ayrılıkların sosyal-emperyalizm sorununda olduğu yalanını" yaymakla suçlamaktadır. Bizce gerçek, ayrılık noktasının gerçekten de sosyal-emperyalizm meselesi olduğudur. Sadece İYÖKD yöneticileriyle değil, çeşitli devrimci grupların aralarında bugün en önemli ayrılık noktası bu meseledir. Bugün devrimciliğin kıstası, sosyal-emperyalizme karşı tutumdur. İYÖKD ve çeşitli örgütlerde bulunan yurtsever arkadaşlara tartışmada hoşgörü, ikna ve dostlukla davranıldığı takdirde sosyal-emperyalizm meselesi kavratılabilir. Ve bütün yurtsever gençliğin tek kitle örgütü kurulabilir. Bu mesele üzerinde durmalı, bunun yerine Marksizm-Leninizm tartışmasını öne sürmeliyiz.

3- Tek kitle örgütünün ilkelerini, örgütün meşruiyetini korumak yönünden de ele almalıyız. Kitle örgütlerinin ilkeleri ile bildiriler, açıklamalar ve hukukî olanaklar arasında uygun ilişkiyi kurmalıyız. Ancak böylece, faşist saldırılar sonuçsuz bırakılabilir ve örgütün gelişmesini sağlayabiliriz. Saldırıya açık bir platform üzerinde yürümemeye dikkat etmek zorundayız.

4- Bildiri, "1971 hareketi" üzerinde İYÖKD yöneticileriyle rekabete girişmektedir. İYÖKD yöneticilerini "1971'in kötü kopyaları" olarak suçlamaktadır. 1976 yılından geriye baktığımız zaman, birçok arkadaşın, o günkü hay huy arasında göremediği 1971 maceracılığını berrak bir şekilde görebileceğini ve görmesi gerektiğini düşünüyoruz. Eğer, proleter devrimci çizgide ilerlemek isteniyorsa, "1971 hareketi" denilen çizginin yanlışlığı görülmelidir. Maceracılığın mirası üzerinde kavgaya tutuşarak ilerlemek mümkün değildir. Eğer, o mirasın gerçekten sahipleri aranıyorsa, bunlar herhalde demokratik muhalefet grubu olmamalıdır.

5- Bildiri, Devrimci Gençlik Birliği ile ilgili olarak, "...bir grup arkadaş iki süper devlete karşı mücadele edebilmek için yanlış bir yöntemle İYÖKD'den ayrılarak kitlelerin dışında DGB'yi kurarak örgütlendiler. Kitlelerden tecrit olma yanlışlığını daha sonraları mücadele içinde kavrayan bu grup demokratik muhalefet içinde yerini aldı " demektedir. Bu tespite ve bir anlamda DGB'li arkadaşların özeleştirisine katılıyoruz. Ve çok olumlu karşılıyoruz. Ama bildiri sadece DGB ve DGD'nin hatalarını tespitle yetindiği için tek yanlı kalmakta ve önemli bir eksik taşımaktadır. Tek kitle örgütü kurulurken herkes açık ve doğru bir şekilde özeleştirisini yapmalıdır. Demokratik Muhalefet grubuna dahil diğer iki grup da hatalarını ortaya koymalıdırlar. DGB'nin tespit edilen hataları, doğru ideolojik ve siyasî çizgisine rağmen sekter hatalardır. Ama diğer arkadaşların hataları ideolojik ve siyasî hatalardır. Arkadaşlar, bugün "revizyonist" diye suçladıkları İYÖKD yöneticileriyle bir yıl önce birlikteydiler. DGB'nin sosyal-emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelesinin karşısında yer alıyorlardı. Bu hata, demokratik muhalefet grubu içindeki en önemli özeleştiri konusudur. Bunun gereği yerine getirilmeli ve böylece sosyal-emperyalizm ve revizyonizme bir darbe daha indirilmelidir. Böylece, demokratik muhalefet grubu daha da güçlenecektir. Hatanın ortaya konması, bugün ortayolcu hatayı işleyen arkadaşların da bir süre sonra kazanılabilecekleri gerçeğini ortaya koyacağı gibi, İYÖKD yöneticisi olan arkadaşlara da hatalarını düzeltme yolunu gösterecektir.

GALE SON !

rütmeliyiz. Hakan Yurdakuler'in cenaze töreni halkın gözünde son derece haklılık kazandığı için en geniş kitlelerin desteği sağlanarak gerçekleştirilmiştir. Devrimci ve ilerici güçler arasındaki bölünmenin iki süper devletin işbirlikçileri tarafından körüklendiğini bilmeli, onları tecrit etmek için çalışmalıyız. Birlik deyince birkaç grubun birleşmesi değil, tarafsız insanların da kazanılmasıyla meydana gelecek birlik anlaşılmalıdır. Bu yolda fazla bir çaba harcanmadığı için birçok kimse aktif mücadele içine sokulamıyor.

İkinci olarak, devrimciler arasındaki birliği sağlamalıyız. Bu birlik aynı zamanda en geniş birliğin de çekirdeğini meydana getirecektir. Devrimcilerin birliği halkın talebi haline gelmiştir ve devrimciler bu talebe cevap vermek için ellerinden geleni yapmalıdırlar. Son zamanlarda gençlik içersinde dost siyasî hareketler arasındaki ilişkilerde sekterlik, düşmanlık tohumları atma şeklinde hatalı bir eğilim vardır. Bu eğilimler özellikle Halkın Kurtuluşu dergisinin görüşlerini savunan arkadaşlarda ortaya çıkmaktadır. Bu arkadaşlar gençliğin devrimci birliğinin sağlanması meselesinde sekter eğilimlere düşmektedirler. Sadece bu arkadaşlar değil bütün gruplar, dar grupçuluk yerine, gençliğin menfaatlerini esas almalıdırlar. Gençliğin mücadelede eylem birliğini ve devrimci birliği sağlamada hassas davranmalıdırlar.

Üçüncü olarak, revizyonizmle ve diğer hatalı görüşlerle somut mücadeleyi elden bırakmamalıyız. Gençlik kitlesinin okulları terk etmesini savunan revizyonist görüşlere ağır darbeler inmiştir. Bugün de gençlik kitlelerinin içine sızarak, gençliğin mücadelesini revizyonizmin işine yarayacak şekilde kullanmalarına, akan suyu sosyal-emperyalizmin hizmetine çevirmelerine engel olmalıyız.

Maceracı görüşlerin her zaman rastlanacağı alanlardan birisi gençlik kitleleridir. Bu görüşler son zamanlarda ortaya çıkıyor. Gençlik kitlelerine dayanmak yerine bireyci,gençlikten kopuk bir avuç insanı harekete geçirecek eylem biçimleri öneriliyor. Faşizme karşı gençliğin mücadelesini zayıflatacak olan maceracı görüşlere karşı mücadeleyi ihmal etmemeliyiz. Maceracı eylemlerin dağınıklığa, güç israfına yol açtığı, faşistlere provokasyon yapma olanağı verdiği, neticede meydanın revizyonistlere kaldığı en kuvvetli bir biçimde gençlik mücadelesinde görülmüştür. Bunlar bir daha yaşanmamalıdır.

Dördüncü olarak, faşistler bir çok okulu ellerinde tutuyorlar. Faşist işgalin kırılması için mücadele şimdilik üç okulda (Yükseliş, Fen Fak., DTCF) gelişiyor. Diğer okulların da işgalden kurtarılması için mücadeleyi genişletmeliyiz. Elebaşı durumundaki bir avuç işbirlikçi revizyonist dışında gençliğin en geniş birliğinin sağlanması için örgütlenme şekilleri geliştirilmelidir. Örneğin "Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamak için direniş komiteleri" kurulabilir. Bu somut mesele ile ilgili yürüyüş ve mitingler yapılabilir.

Faşistlere karşı mücadelenin gelişmesiyle birlikte olumlu gelişmeler de olmaktadır. Gençliğin mücadelesini yükseltme konusunda önemli atılımlar, canlanmalar görülmektedir.

Bunun dışında TKP ve TİP revizyonistleri devrimci gençliği CHP'li yurtseverlerden tecrit etmeye çalışıyorlar. Anti-faşist eylem birliğinde CHP'li yurtseverlerle birleşmeye önem verelim.

Ankara gençliğinin mücadelesi yeni bir yükseliş içindedir. Bu yükselişe önderlik edip geliştirecek olan gençliğin merkezî devrimci önderliğini sağlamak için çalışmalıyız. AYÖD yönetimi kararlı bir tavır almalı, ODTÜ ve SBF'nin faşist saldırılara karşı savunulması ve işgal altındaki okulların gençliğe açılabilmesi için mücadeleye atılmalıdır.

ANKARA'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ

halka açıklanmalıdır

"Halkın Sesi" dergisinin 55. sayısında yaptığı çağrıyı yürekten destekleriz. "Halkın Kurtuluşu" ve "Militan Gençlik" dergileri yayınlanmadan evvel halkımızın mücadelesine ışık tutan haftalık "Aydınlık" dergisi vardı. Bir ara kapatıldı. Ve kısa bir zaman sonra "Halkın Sesi" dergisi çıktı. "Aydınlık" dergisinin vermiş olduğu kararlı mücadelenin yoldaşı oldu. Akabinde "Aydınlık" dergisi yine çıktı. Ve "Halkın Sesi" dergisine daha gür bir ses kattı. Bir zaman sonra "Halkın Kurtuluşu" dergisi çıktı. Aynı tutum içindeki mücadelesini gördük. Tabii ki anti-faşist ve anti-emperyalistti. Ne Amerikan, ne de Rus emperyalizmine taviz vermedi. Anti-revizyonist bir tutum alması devrimcilerin dayanışmasının bir örneği olarak nitelenebildi. Aynı şekilde yiğit "Militan Gençlik" dergisi tüm dört derginin verdiği kararlı mücadeleye dahil oldu. Buna da en çok sevinen biz yoksul halk olduk.

Bu dayanışmanın daha da güçlenmesi hiç şüphesiz emekçi işçi sınıfımızın menfaatine olacaktır. Biz bu dayanışmanın örneğini işçi ve emekçi sınıfına göstermenizi en büyük arzu ile bekliyoruz. Şurada "Marksist-Leninist teoriyi pratikle birleştirelim" sözünü hatırlatmak isteriz. Ayrılıklar aleyhimize, birleşmek lehimizedir. "Halkın Kurtuluşu" dergisinin 14. sayısındaki yazısını okudum. "Halkın Sesi" dergisinin birlik çağırısını ciddiyetsiz, sorumsuz ve fırsatçı olarak nitelemesini işçi ve emekçi halkımızın birlik ve beraberlik özlemlerine ters düşer buldum. Bugün acil ihtiyaç MC faşizminin yıkılmasıdır. Nihaî hedef millî demokratik devrimdir. Halk iktidarıdır. En büyük güç halktır. O zaman biz devrimciler birleşmeden emekçi halkımızın birliğini nasıl sağlarız. Ayrılıklar varsa halkın mücadelesi içinde giderilir. Devrimciler hata yapmayan insanlar değildir. Fakat hatalarımızı halkla düzeltmeliyiz. Yeter ki halkımızın gücüne inanalım. "Halkın Sesi" dergisinin çağrısını gayet olumlu karşılıyoruz. Birleşmemekteki maksat ne ise karşılıklı olarak halkın önünde devrimcilere yaraşır bir şekilde tartışılmalı, değer yargısını halkımıza bırakmalı. Halkın gücüne inanmanın biricik isbatı budur.

Bu mektubu üç devrimci dergiye yolluyorum. Haydi hep bir ağızdan bu marşı söyleyelim:

BU MEYDANDA CENGİMİZ VAR   AĞALARA HINCIMIZ VAR
ER OLAN MEYDANA GELSİN   DEVRİMCİLER SAFA GELSİN.

PROLETER DEVRİMCİLER BİRLEŞSİN!
KAHROLSUN REVİZYONİSTLER!
KAHROLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL-FAŞİSTLER!
KAHROLSUN EMPERYALİZM!
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİNİN BİRLİĞİ!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

Germencik'ten Devrimci İşçiler Adına
RAMAZAN ÇATIK

Birliği baltalayan davranışlar düşmanlara yarar

"Aydınlık" bir çağrı yaptı. 1 Mayıs'ta Proleter Devrimcilerinin birleşmesi için olumlu bir dönem olduğunu yazdı. Tabii bu sözde kalacak basit bir çağrı değil, aslında işçi sınıfı ve tüm ezilenler için olumlu bir çağrı, sular ve seller (devrimci sular ve seller) için fazla oyuk yapmadan aynı noktadan, aynı yoldan gitmelerinin çağı gelmiştir. Fazla beklemek hiç yarar sağlamaz. Devrimciler için (özellikle işçi sınıfı için) çok zararlıdır. Birleşmek en kestirme, en açık, en güvenilir, devrime giden en kısa dönemeçtir.

Fakat, devrimcilerin bu çağrısını fırsatçı olarak göstermek isteyen "Halkın Kurtuluşu" dergisi çok olumsuz bir davranış göstermiştir. Eleştirmek ve yol göstermek bir yana, birleşmeyi tamamen baltalayan bir cevap. Bu davranışlar faşistlere ve sosyal-faşistlere yarar.

Mehmet Kutlusoy-ADANA

Dergi bürolarında kısır çekişmelere son

Tüm yurtseverlerin ve devrimcilerin revizyonizme, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, faşizme ve sosyal-faşizme karşı bağımsız, bloksuz, demokratik Türkiye uğraşında birleşik bir cephe için "Halkın Kurtuluşu" ve "Militan Gençlik" dergisine olan önerilerinizi ve birleşme çağrılarınızı yürekten destekliyoruz ve birleşme çağrınızı devrimciliğin ve yurtseverliğin bir görevi olarak görüyoruz.

Ayrıca "Halkın Kurtuluşu" dergisinin çağrınıza olumsuz cevap vermesini Divriği Devrimci ve Yurtsever Halkı adına dergiye gönderdiğimiz bir yazıyla kınadık. Yazının metni şöyledir:

"HALKIN KURTULUŞU" DERGİSİNE:

"İki süper devletin yurdumuzda tezgahladıkları oyunlar ve işbirlikçilerinin yurtsever ve devrimcilere yönelttikleri faşist ve sosyal-faşist saldırılara karşı kurulması en acil olarak gereken anti-faşist, anti-revizyonist ve anti-emperyalist cephede tüm devrimcilere ve yurtseverlere birleşme önerisinde bulunan "Halkın Sesi" dergisine verdiğiniz karşılığı devrimci sorumluluktan ve anti-emperyalist cephenin kurulması görevinden kaçmak olarak görüyoruz.

"Biz Divriğili devrimciler olarak anti-emperyalist cephede ABD emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı yürütülen bağımsızlık mücadelesine kendi saflarımızda tüm gücümüzü seferber ederek katılırken bu mücadele içinde çeşitli şekillerde yer alan "Halkın Sesi", "Aydınlık", "Halkın Kurtuluşu" ve "Militan Gençlik" dergileri ve çevrelerinin en geniş yurtsever ve devrimci kitlelerle kaynaşması için verdiğimiz bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin dergi büroları arasındaki kısır çekişmeler olarak ortaya çıkmasına kesinlikle karşıyız. "Halkın Sesi"nin birleşme çağrılarına kesinlikle red cevabı veren "Halkın Kurtuluşu"nun uzlaşmaz, bölücü ve sorumsuz tavrını şiddetle kınıyoruz."

Divriği'nin yurtsever ve devrimci halkı adına
DİVRİĞİ LİSELİLER DERNEĞİ

Gençliğin tek kitle örgütünün kuruluş çalışmaları sürdürülmektedir. Bu çalışmalara yardımcı olması açısından Proleter Devrimci Aydınlık Yayınları tarafından Mart 1971'de yayınlanmış olan "Gençliğin Acil Meselesi" broşüründen, bir makale yayınlıyoruz.

GENÇLİĞİN ACİL MESELESİ

Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Genel Yönetim Kurulu yakında toplanıyor. Ülkemizde iktisadî ve siyasî buhranın gün geçtikçe derinleştiği bir dönemdeyiz. Emekçi halkımızın yükselen mücadelesinin sarstığı hakim sınıflar faşist bir diktatörlük planlıyorlar. İşçiler ve köylüler üzerindeki zulüm ve sömürü günden güne ağırlaşıyor. Bu arada, işbirlikçi iktidarın saldırısı, özellikle devrimci gençlik üzerinde yoğunlaşıyor. Bugün ilerici gençlik hareketi, son derece kritik bir noktadadır. Dev-Genç Genel Yönetim Kurulu, ülkemizdeki pratik durumdan tamamen kopuk, emekçi yığınlara ve halkımızın menfaatlerine sırt çevirmiş bir "post kavgasına" mı sahne olacak; yoksa, gençlik kitlelerinin mücadelesini ilerletecek ve anti-emperyalist anti-faşist birleşik cepheyi güçlendirecek kararlar mı alacak?

İşçi sınıfımızın ve bütün emekçi halkımızın menfaatleri, bütün yurtsever ve anti-faşist güçlerin menfaatlerinin dağınıklıktan kurtarılmasını ve anti-emperyalist demokratik geniş bir gençlik KİTLE hareketinin yeniden yaratılmasını emrediyor. Dev-Genç Genel Yönetim Kurulu birçok kritik şartlarda sorumluluğunun bilinciyle hareket etmeli, bu yönde ilk ve acil tedbirleri almalıdır.

Bu tedbirler nelerdir? Bunu kavramak için, gençlik hareketinin bugünkü durumunu doğru tesbit etmeliyiz.

HATALARIMIZI CESARETLE TESPİT EDELİM

Bütün gençliğe, bütün ilericilere, bütün yurtsever aydınlara sesleniyoruz. Gerçekleri açıkça söylemekten korkmayalım. Gerçek, devrimcidir. Yanlışları düzeltmenin yolu onları örtbas etmek ve görmezlikten gelmek değil, onları cesaretle tesbit etmek ve düzeltmek için açıkyürekli davranmaktır.

Ülkemizi saran sınıf mücadeleleri içinde emekçi yığınların devrimci heyecanının ve siyasî bilincinin hızla yükselmesine karşılık, hakim sınıfların sürekli saldırısına maruz kalan devrimci gençlik hareketi bir bütün olarak 1967, 1968, 1969 ve 1970 yılının ilk yarısına göre gerileme durumundadır. Anti-emperyalist güçlerin en atılgan, en dinamik bir kesimi olan gençlik, bugün gitgide, daha pasif kalmakta, kitle eylemlerinden uzaklaşmaktadır. Daha bir yıl önce, gerici güçlerin en ufak saldırısı, gençliğin büyük gösterileri, yurtsever güçlerin toplu ve birleşik mukavemetiyle karşılanırdı. Büyük forum, yürüyüş ve mitinglerde, geniş gençlik kitlelerini saran anti-emperyalist mücadele heyecanı dile getirilirdi; toplu eylemlerde bu heyecan gerçekten yığınları kavrar, gençlik saflarının mücadele azmini, bilincini, cesaretini yükseltirdi. Bugün gençlik hareketinin içine düştüğü dağınıklığın en kesin ifadelerinden biri, gençlik hareketinin gitgide kitle eylemlerinden uzaklaşması ve bireyci küçük burjuva anarşizmine saplanmasıdır.

Bugün gençlik, geniş işçi-köylü yığınlarıyla kaynaşmaya değil halktan kopuk eylemlere itilmek istenmektedir. İşçi, köylü kitlelerinin devrimci eylemlerine karşı olan, reformcu burjuvazinin bazı kesimleri gençliği bu yolda teşvik ediyor. Gençliği, reformcu burjuvazinin kuyruğuna takmak istiyor. Devrim dergisi "öfkeli aydınların" Marksizm-Leninizme aykırı şehir gerillacılığını neden uzun uzadıya övüyor. (Bkz. Devrim Sayı 70, s.1 ve 6) Bu, devrimci gençlik için uyarıcı olmalıdır.

Gençlik içindeki kısır çekişmeler de, reformcu burjuvazinin işine yarıyor. Gençlik hareketine hakim olan dağınıklık ve ilgisizlik Dev-Genç'in genel üye toplantılarında açıkça görülüyor. Bu toplantılar, kendi içinde parçalanmış bir küçük yönetici grubun, birbirlerine karşı sonu gelmez suçlamalarına; pratikten, sınıf mücadelesinden ve halkın acil ihtiyaçlarından uzak entellektüel tartışmalara; açıkçası, bireyci bir post kavgasına sahne oluyor. Dev-Genç'in tabanı, Dev-Genç'i fiilen gençliğin yöneticisi durumuna getirmiş olan saflar, bu toplantılardan bezgin, heyecansız, halkımızın mücadelesini ilerletecek hiç bir şey öğrenmeden, toplantının sonuçlanmasından çok önce ayrılıyorlar. Parçalanmış olan yönetici klikler arasındaki çekişmeye, devrimci gençler haklı olarak ilgisiz kalıyor.

Devrimci gençlik hareketinin halktan koparılması, faşist diktatörlük hevesinde olan en gerici güçlerin "Kamuoyunu hazırlama planlarına yaramaktadır. Başkan Mao diyor ki: "Siyasî iktidarı ele geçirmek isteyen herhangi bir kimse, kamuoyunu hazırlamak zorundadır. Bu, devrimci güçler için olduğu kadar, karşı-devrimci, güçler için de doğrudur." Faşizmin kamuoyunu hazırlama planlarını yıkmak için hatalardan arınmalıyız. Dev-Genç'i bütün gençlik kitlelerinden, devrimci gençliği emekçi halktan tecrit eden anarşizme son vermeliyiz. Gençlik yığınlarını gericilere karşı bütün halkla birleşerek seferber etmeliyiz. Gençliğin emperyalizme karşı yakın geçmişteki kitle halindeki mücadele ruhunu canlandırmalıyız.

Devrimci gençlik hareketi, 1965'den sonra ülkemizde çok önemli bir rol oynadı. Anti-emperyalist mücadele heyecanıyla tutuşan geniş gençlik kitleleri toplu eylemleriyle bütün halk yığınlarını etkilediler ve ülke çapında devrimci gençlik kitlelerinin gericileri önüne katıp kovalayan anti-emperyalist gösterisi onbinlercegencin 6. Filoyu protesto eden Dolmabahçe mücadelesi, 1969 Haziranında Istanbul'da gençliğin polisi darmadağın eden kitle hareketi; devrimci gençliğin emekçi yığınlarla omuz omuza başardığı çeşitli mücadeleler, Amerikan emperyalizmini teşhir etti, işbirlikçilerin yüreğine korku saldı ve geniş halk kitlelerinin sıcak desteğini sağladı. Devrimci gençlik hareketi bütün yurtsever güçlerin yürekten desteklediği, bütün gerici saldırılara karşı sonuna kadar savunduğu bir hareket oldu.

DEMOKRASİYİ SAĞLAYALIM DİSİPLİNİ KURALIM

Devrimci gençlik hareketinin bugünkü işçi köylü kitlelerinden kopuk, demokratik güçlerden tecrit olmuş hali, "Böyle olması mukadderdi", "Ne yapalım, bu kadar yapılabiliyor", "Elimizdeki imkanlar bu kadar", "Ülke çapında güçler dengesi budur" gibi mazeretlerle açıklanamaz. Bu sonucu doğuran, gençlik içindeki anarşist, bireyci, dağınıklıktan yana eğilimlerin alabildiğine körüklenmesi olmuştur. Geniş bir anti-emperyalist gençlik hareketi sağlamak ve genclik kitlelerini işçi-köylü kitleleri içinde eğitmek yerine, gençliğe dalkavukluk yapıldı. Gençliğin siyasî bakımdan gelişmesinin önüne engeller çıkarıldı. Gençliğe dürüstlüğü, disiplini, kollektif çalışmayı hakim kılmak yerine, ona sürekli olarak her çeşit burjuva, küçük burjuva hastalığı, bireycilik, disiplinsizlik, tembellik aşılandı. Gençlik hareketine ideolojik sağlamlık yerine teori düşmanlığı, açık ideolojik mücadele yerine hizipçilik sokuldu. Bir gençlik örgütünde mutlaka olması gereken demokrasinin yerini hotzotçuluk aldı. Çeşitli demagojilerle gençliğe dalkavukluk yapanlar, "Devrimci eylemi seçkin militanlar yürütür; gençlik yığını onları izleyen bilinçsiz sürüdür" ideolojisini yaydılar ve uyguladılar. Üniversitelerde bütün ilerici güçlerle birleşmek yerine, sekter bir tutumla demokrat gençler üzerinde küçük burjuva hotzotçuluğu uygulandı. Daha sonra bu sekter hareketlerin "teorisi" yapıldı. Emekçi yığınlarla birleşmek, işçilerin ve köylülerin acil ihtiyaçlarını dile getiren şiarları ve çalışmayı gençlik yığınlarına mal etmek yerine, halka ve geniş gençlik kitlelerine sırt çeviren, küçük bir grubun "sembolik eylemleri" kitle eyleminin yerine kondu ve geniş kitle eylemsizleştirildi. Faşizmin merkezinin, emperyalizm olduğu, en gerici, en şoven güçler olduğu unutuldu. Anti-faşist mücadele, Ülkü Ocaklarına karşı mücadeleyle sınırlandı ve işçi, köylü, gençlik kitleleri içinde faşizme karşı siyasi çalışma ihmal edildi.

Gençlik hareketini bugünkü buhrana sürükleyen hatalar ne zaman başladı? Bu hatalar yeni değildir. TİP yönetimindeki sağ sapmaya karşı mücadele içinde sol hataları da taşıyordu. Proleter devrimci hareket, bir buçuk yıl önce küçük burjuva anarşizmine karşı mücadele açtı. Küçük burjuva anarşizmine karşı mücadelede, Marksizm-Leninizmle revizyonizm arasında kesin bir sınır çizme mücadelemizin ilk önemli aşaması oldu. Ekim 1969'da, Aydınlık'ın 12. sayısında yayınlanan "Proleter Devrimci Safları Çelikleştirelim" başlıklı yazı kurulu bildirisi gençliğin işçi-köylü kitleleriyle kaynaşmasını, halk içinde erimesini, devrimin halk yığınlarının eseri olacağını savundu; küçük burjuva anarşizmini mahkum etti.

Bugün, ne büyük işler başarılmakta olduğu yolunda parlak laflar, ne bitmek tükenmek bilmeyen "savaşçı örgüt" tartışmaları, ne de "emperyalizmin üçüncü bunalım dönemi"ne ilişkin uzun nutuklar, devrimci gençlik hareketinin aktif ve etkili bir rol oynamaktan kurtarmak için de yeni yeni "teoriler", yeni yeni modalar, halkın davasına hiç bir şey kazandırmayan "sembolik eylemler" icat edilmekte olduğunu gözardı edemez.

ACİL TEDBİRLER

Yakında toplanacak olan Dev-Genç Genel Yönetim Kurulu devrimci gençlik hareketini hatalardan arındırmak ve devrim yoluna sokmak yönünde kararlar almalıdır.

Dev-Genç içinde çeşitli klikler arasındaki post kavgasına derhal son verilmelidir.

Dev-Genç içinde hotzotçuluğa ve devrimci gençler arasında düşmanlığın körüklenmesine son verilmelidir.

Devrimci yayın organlarının satışını engelleme gayretleri durdurulmalıdır.

İlerici gençliğin faşizme karşı en geniş birliği sağlanmalıdır.

Bu amaçla, faşizme karşı olan gençlik kitleleri içinde demokrasi hakim kılınmalı, sosyalist olmayan demokratik gençlik kesimlerine de söz hakkı tanınmalıdır.

Sosyal demokrat gençlik, özellikle faşizmle uzlaşma noktalarından eleştirilmeli ve onların, kararlı demokrasi saflarına kazandırmak için çalışılmalı bu konudaki sekter tutumlar terkedilmelidir.

Örgüt içinde tüzük mutlaka hakim kılınmalıdır. Bütün Dev-Genç örgütlerinde demokrasi düşmanı ve örgüt yıkıcısı tutumlara son verilmelidir. Bu yolla, demokrasi temeli üzerinde sıkı bir disiplin kurulmalıdır.

Belirli bir kliğin hakimiyetini sağlamak için yapılan bütün ihraçlar iptal edilmelidir.

Bütün örgütlerde yapılacak demokratik kongrelerde seçilecek delegelerin katılacağı Dev-Genç Olağanüstü Kurultayı en kısa sürede toplanmalıdır.

Bu Olağanüstü Kurultay toplanana kadar, bütün grupların güvenini kazanmış kimselerden oluşan ve gençlik kitlesi üzerinde otorite kurabilecek olan bir Merkez Yürütme Kurulu, İstanbul ve İzmir için aynı nitelikte Bölge Yürütme Kurulları seçilmelidir.

Dev-Genç geniş gençlik yığınlarını birleştiren ve halk yığınlarıyla kaynaşan bir politika uygulamalıdır. Dev-Genç'i pasifizme sürükleyen küçük burjuva anarşizmine son verilmelidir.

POST KAVGASINA SON!
DEV-GENÇ İÇİNDE DEMOKRASİ VE DİSİPLİN!
BÜTÜN İLERİCİ GENÇLİK İÇİNDE DEMOKRASİ VE GÜÇBİRLİĞİ!
UZLAŞMACI TUTUMLARLA MÜCADELE!
KÜÇÜK BURJUVA ANARŞİZMİNE PAYDOS!
HALK YIĞINLARIYLA KAYNAŞARAK AKTİF DEVRİMCİ MÜCADELE!
HALKLA BİRLEŞEN DEVRİMCİ GENÇLİK BÜTÜN GÜÇLÜKLERİ YENECEKTİR!

Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Öğrencileri

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ !

Dergimizin daha önce faşistlerin taktiklerinin ve faşist saldırıların açığa çıkması için okuyucularına yaptığı çağrıya cevap olarak, bu hafta Ankara'dan gelen Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi ile ilgili yazıları yayınlıyoruz.

Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi öğrencileri faşist işgalin kırılması için, "öğrenim özgürlüğü" ve "can güvenliği" şiarlarıyla mücadeleye atıldılar. Bu hedef doğrultusunda devrimcilerin, bütün öğrencilerin, öğretim üyelerinin, velilerin birliğini sağlamak için harekete geçtiler. Aralarındaki görüş ayrılıklarını demokratik bir şekilde, tartışmalarla, hoşgörü anlayışıyla çözmeyi esas aldılar. Grupçu sekter davranışları reddettiler. Demokratik bir şekilde kurulan bu birlik sağlam ve canlı bir birlik oldu. Bütün yurtsever ve devrimciler ortaya çıkan hatalı eğilimleri beraberce tartışarak mahkum ettiler.

Mücadeleye başlamadan önce kamuoyunu kazanma çalışmasına önem verildi. Ankara Üniversitesi Öğrenci Velileri Derneği, TÜMAS ve CHP'li parlementerlerle birlikte çalıştılar. Fen Fakültesine yapılan saldırıları, faşist baskıları tek tek tespit ettiler. Yurtsever basının da desteğini istediler. Bütün demokratik kuruluşları yardıma çağırdılar. Ailelerini Ankara Üniversitesi Veli Derneğine Üye yaptılar.

Ön çalışmalardan sonra veliler ve CHP'li parlementerlerle birlikte okula gittiler. Faşistler Kemal Aligül, Fikret Uzun, Fethi Polat, Ahmet Yılmaz adlı saldırganlar başta olmak üzere, öğrencilerin etrafında gezerek tehdit savurdular. Öğrenciler buna cevap vermeyerek okula girdiler. Öğrenciler, okulun bahçesinde durarak polisin ve faşist komandoların okuldan çıkarılmalarını talep ettiler. Ancak bu istekleri reddedildi. Ve dekanlık okulu bir gün süre ile tatil etti. Öğrenciler beklerken kendilerine birçok kişi katıldı, bazı öğretim üyeleri ders yapmayı reddettiler. Öğrencilere ertesi gün okulun aranacağına dair söz verdiler.

Ancak ertesi gün bütün Beşevler bölgesi faşistler tarafından çevrilmişti. Polis, faşistleri destekleyerek velilerin okula girmesini önledi. O gün faşist ve polis işbirliğinde Fen Fakültesi tam anlamıyla işgal edildi. Öğrenciler bir adım çekilerek okula gitmediler.

O gün CHP milletvekilleri de gelmediler. Bunun üzerine öğrenci velileri CHP Genel Merkezine giderek, CHP'nin gençliğin "öğrenim özgürlüğü", "can güvenliği" mücadelesine ilgisiz kalmasını protesto ettiler. Kendileriyle görüşmeye gelen Hasan Esat Işık, Cahit Kayra ve Ali Topuz'a CHP'nin Tandoğan Mitinginde Ecevit'in "Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" için her yere 10 Milletvekili göndereceğine dair verdiği sözü hatırlattılar. CHP'nin bu söze uymasını ve kendilerini desteklemesini istediler.

Daha sonra "Cumhuriyet" gazetesine giderek, onları da bu meselelere ilgisiz kaldıkları için eleştirdiler.

Fen Fakülteli yurtseverler ve velileri ertesi gün tekrar okula gittiler. Polis devrimcilerin üstünü didik didik ararken, faşistler ellerini kollarını sallayarak okula girdiler. Bu arada bir yurt sever duvara üzerinde slogan yazılı pul yapıştırıyor diye polis tarafından götürüldü. Daha sonra iki kişi daha sebep gösterilmeden gözaltına alındı. Bu üç arkadaş ailelerin ve demokratik kuruluşların baskısı sonunda serbest bırakıldı. Polisin amacı Fenlileri yıldırmaktı, ama bunu beceremedi.

Sonra, mücadelenin bütün kamuoyuna duyurulması için hazırlanan binlerce bildiri halka dağıtıldı. Fen Fakültesindeki baskıları protesto için bir imza kampanyası açıldı. İşgal altında olmayan okullara gidilerek onların desteği istendi. Bütün öğrenciler imzalarıyla ve bağışlarıyla Fen Fakültesi öğrencilerini desteklediler. Satışından elde edilecek kâr Fen Fakültelilere kalmak üzere kitap bağışında bulunuldu, çeşitli mahallelerden bağış toplandı. Kısa sürede binlerce lira birikti. Bütün bu çalışmaları devamlı olarak geliştireceğiz.

Bu mücadele yurtsever öğretim üyelerine yalnız olmadıklarını hatırlattı. Bu mücadele aylardır susan gençliğe doğru bir siyaset uygulanırsa mücadelenin yükseleceğini gösterdi. "Okulları terk edelim" şeklindeki revizyonist görüşlere darbe indirildi.

Bu mücadele sonucu, o güne kadar okula gidemeyen gençliğe okula devam hakkı verildi. Okul Yönetim Kurulu "Her kim ki fakültede zorla para toplar, zorla forum yapar, foruma zorla öğrenci sokar, ya da herhangi bir öğrenci veya grubun öğrenimini engellerse okul kapatılacaktır" şeklinde, faşistlerin hareketlerini kısıtlayan bir karar aldı.

Ancak Fenliler sadece akademik talepler için değil, öğrenim özgürlüğü, can güvenliği ve faşist işgalin tamamen kaldırılması için mücadele ediyorlar. Şüphesiz şu anda mücadele çok zayıf. Öğrenciler birçok faşist karargahın ortasında mücadele ediyor. Çeşitli görüşlerdeki gençlik grupları faşist işgalin kırılması için hala tam olarak birleşemediler. Faşist işgalin kırılması, bütün gençliğin baş meselesi haline getirilmedi. Sadece Fenliler tarafından yaratılmaya çalışılan kamuoyu çalışması zayıf kalıyor. Civardaki 10 okulu işgal etmiş olan faşistler Fen'deki mücadeleyi bastırmak için azgınca saldırıyorlar, birleşiyorlar. Ancak on binlerce yurtsever genç Fen'deki mücadeleye yardımcı olmak için merkezi olarak birleşemiyor. AYÖD yöneticileri bu mücadeleye dört elle sarılmalıdırlar.

ODTÜ, Hacettepe, ADMMA-YO, Ankara Üniversitesi Velileri Derneği, Analar Babalar Derneği tek bir çatı altında birleşmelidirler. Bu dernekler merkezi bir şekilde, can güvenliği, öğrenim özgürlüğü, için omuz omuza mücadele etmelidirler.

Sendikalar, dernekler, siyasî kuruluşlar ve tüm yurtsever-demokrat kişiler bu mücadeleye destek olmalıdır.

Sadece Ankara değil, yurt çapında gençliğin eylem birliği sağlansın, dar grupçu, sekter, hotzotçu, tavırlara son!

Devrimciler arasında eylemde birlik, tartışmada hoşgörü!

Yurtsever basın, yazarlar, herkes mücadelemize destek olmalıdır.

DEVRİMCİLER BİRLEŞSİN
FAŞİST İŞGAL KIRILSIN

Fen Fakültesinde olayları çıkartan MHP ve Ülkü Ocaklı komandoların listesi

KEMAL ALİ GÜL (Zeki Yılmaz isimli DTCF'li öğrenciyi öldürmekten sanık. DGM'de ayrıca öğrencileri zorla derse sokmamaktan yargılanıyor), İSMET ÇELENK (Ülkü Ocaklı, DGM'de öğrencileri derse sokmamaktan yargılanıyor), MUSTAFA ERKEK, ŞÜKRÜ KOÇ (Jeoloji mezunu. MTA'da çalışır. Fen Fakültesine sık sık gelir), MEHMET ÖZYARDIMCI (Jeoloji bölümü), MUSTAFA ŞENYEL (Fizik bölümü), AHMET FETHİ POLAT (Kimya/2), ARİF GÖRÜNMEZ (Kimya/2), TUFAN ÇİFTÇİ (Zooloji), ŞABAN BALTA, MEHMET DÖNMEZ (Jeoloji mezunu, hala saldırıları bizzat yürütür), MURAT ARTUÇ (Matematik bölümü), KAMİL BOLAK, FAHRETTİN CEVHER, HASAN AKINLI, SABRİ ŞİMŞEK (Zeki Yılmaz davasında ve öğrencileri derse sokmamaktan DGM'de yargılanıyor), FİKRET UZUN, BÜLENT ÖZDEMİR, MEHMET ALİ ÖCAL (Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor), İHSAN SOLAK, MEHMET ALİ ASLAN, MUHARREM ŞEMSEK (Zooloji bölümü, Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor, eski Ülkü Ocakları Başkanı), AHMET YILMAZ (Zooloji bölümü), KEMAL BULUT (Fizik bölümü) RASİM ASLAN (Zooloji/2), MEHMET ŞAHBAZ (Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor), EROL AKŞEN (Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor), MURAT İLİM (Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor), MEHMET ŞİMŞEK (Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor), VAHİT KONAR (Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor), ENDER GÖKDEMİR (Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor), BEYHAN KARAKOÇ (Zeki Yılmaz davasında yargılanıyor), MUSTAFA SAĞLAM, CEZMİ SEYDANLIOĞLU, SERHAT ÖZSOY (Fizik), İLHAMİ ER (Askerî öğrenci-fizik), HAMZA OKUYAN (Fizik), ATİK ÇABAS, ÜMİT KELLE, AHMET OĞLAKKAYA, VOLKAN ERKMEN, ABDULLAH BERÇİN (Fizik), ŞERDAR UZEL (Fizik) ATIF ÇETİNER (Fizik), TURAN GÜVEN (Asistan, bütün saldırıları yönetir. Perde arkasında liderdir.)

Bir Avusturya gazetesiyle yaptığı röportajda:

ECEVİT KIBRIS VE EGE KONUSUNDA DAHA UZLAŞICI BİR SİYASET İZLENMESİNİ İSTEDİ

Aşağıda Bülent Ecevit'in Avusturya'nın başkentinde çıkan Viyana Postası adlı gazetenin muhabiri Hugo Portısch ile yaptığı röportajın Kıbrıs ve Yunanistan'la olan anlaşmazlıklara ilişkin bazı bölümlerini yayınlıyoruz. Röportaj 31 Mart tarihinde yapılmıştır.

Ecevit'in aşağıya aldığımız düşüncelerini olumlu karşılıyoruz. Röportaj sırasında savunulan bu düşüncelerin ısrarla savunulmasını ve Cumhuriyet Halk Partisi'nin, Ecevit'in açıkladığı bu görüşlerin uygulanması için mücadele etmesini istiyoruz. Meselenin önemi ile ilgili görüşlerimiz, Balkanlar ile ilgili yazımızda açıklanmaktadır.

Röportaj şöyledir:

"ECEVİT, ÇEŞİTLİ REFORMLARIN, ANCAK, TÜRKİYE DIŞ MESELELERİNİ ÖNCELİKLE DE KIBRIS MESELESİNİ ÇÖZDÜĞÜ ZAMAN GERÇEKLEŞTİRİLEBİLECEĞİNİ BİLMEKTEDİR ECEVİT ŞÖYLE DİYOR: 'BU MESELENİN İÇİNDE BOĞULUP KALMAK; BU ÇOK PİŞMANLIK VERİCİ BİR ŞEY OLUR. BİR ÜLKENİN, DÜNYADAKİ BÜTÜN MESELELERİ TEK BİR MESELE AÇISINDAN ELE ALMASI HER ZAMAN TEHLİKELİ BİR DURUM YARATIR. BU DURUM, AYNEN, SAPLANIP KALAN VE TEKERLEKLERİ BOŞA DÖNÜP DURAN BİR ARABAYA BENZER. BU NEDENLE KIBRIS MESELESİNİ MÜMKÜN OLDUĞU KADAR HIZLI BİR BİÇİMDE ÇÖZÜMLEMEK ÇOK ÖNEM TAŞIMAKTADIR.'

"Ecevit, Türk-Yunan işbirliğini daha geniş bir çerçeve içinde görüyor: "EGE'NİN GELECEĞİ KONUSUNDA ANLAŞMAYA VARMAK DA ZORUNLUDUR. KITA SAHANLIĞI MESELESİ ÜZERİNDE ÇATIŞMAYA DÜŞÜLMEMELİ, YUNANİSTAN VE TÜRKİYE, EGE DENİZİ YATAĞINDAKİ DOĞA KAYNAKLARINDAN BİRLİKTE YARARLANMALIDIRLAR. BU, BARIŞI GARANTİLER. YUNANLILAR, TÜRKİYE'NİN, TÜRKİYE KIYILARINDA BULUNAN 12 ADALAR'DAKİ YUNAN DENETİMİNİ KALDIRMAK İSTEDİĞİNİ SANMAMALIDIRLAR. KİMSENİN BÖYLE BİR NİYETİ YOKTUR. BUNUNLA BİRLİKTE YUNANLILAR BU ADALARI YENİDEN ASKERDEN ARINDIRMALIDIRLAR. FAKAT ÖNCELİKLE, İKİ TARAF DA TAVİZLER VEREREK KIBRIS MESELESİ İÇİN ACİL BİR ÇÖZÜM ARAMALIDIR. BİZ, MUHALEFET OLARAK, BU KONUDA HÜKÜMETİN SİYASETİNDEN DAHA UZLAŞICI BİR SİYASET İZLENMESİNDEN YANAYIZ.' "

SOVYETLER B... TARAFINDAN BULGARİSTAN...

COMECON (Karşılıklı İktisadî Yardımlaşma Konseyi) çerçevesinde uygulanan sözümona "sosyalist işbölümü ve bütünleşme"nin Bulgar ekonomisine tanıdığı rol, Sovyetler Birliği'nin yedek parça imal atelyesi, meyva ve sebze bahçesi olarak faaliyet göstermektedir.

Bulgar makina sanayisi, 28 adet Bulgar-Sovyet ikili anlaşmasıyla, tamamen Sovyet makina sanayisinin bir uzantısı durumuna düşürülmüştür. Bu uzantının esas görevi, Sovyet makina sanayisi için parça yapmaktır. Böylece Bulgaristan'ın kendi makinalarını üretmesi önemli ölçüde önlenmekte; Bulgar makina sanayisi üretim kapasitesinin yüzde 60'ı Sovyet parça siparişlerini karşılamak için çalışmakta; Bulgaristan kendi makina ihtiyaçları için çoğu zaman, Rusya'ya ihraç ettiği parçaların monte edilmiş şeklini çok yüksek fiyatla satın almak zorunda kalmaktadır.

Bu şartlarda, Bulgaristan ekonomisinin çeşitli sanayi dallarında, makina ve donatım ihtiyaçları açısından çok yüksek bir dışa bağımlılık oranı hüküm sürmektedir. Nitekim halen Bulgaristan demir-çelik sanayisinde yüzde 95, metalurji (maden işleme) sanayisinde yüzde 85, petro-kimya sanayisinde yüzde 80, makina sanayisinde yüzde 70, elektrik enerjisinde yüzde 60, gemi yapımı sanayisinde ise yüzde 100 oranında makina ve donatımı Sovyetler Birliğinden ithal edilmektedir.

Bu Sovyet tekeli, sosyal-emperyalistlere, düşük verimlilikteki, yüksek maliyetli ve kötü kaliteli yatırım mallarını, diledikleri gibi Bulgaristan pazarına boşaltmak imkânını veriyor. Nitekim bir Bulgar broşürü,"uluslararası sosyalist pazarda" mevcut olan donatımın "demode","işe yaramaz" ve "kapitalist pazara göre yüzde 50 pahalı" olduğunu açıkça belirtmektedir.

En temel bazı sanayi hammaddeleri ve yarı-mamulleri alanında da, Sovyetler Birliği'nin COMECON içindeki satış tekeli, Bulgaristan'ın aleyhine işlemektedir. Bulgaristan'ın kok kömürü ihtiyacının yüzde 56-60'ı, demirli madenler ihtiyacının yüzde 60-86'sı, çelik ihtiyacının yüzde 75'i ve işlenmiş kereste ihtiyacının yüzde 90-100 kadarı, Sovyetler Birliği'nden gelmektedir. Özellikle yakıt alanında, Bulgaristan 1960'ta ihtiyacının yüzde 83.5'ini kendisi karşılarken, bugün bu oran yüzde 40'a düşmüştür. Halen Bulgaristan, petrol ihtiyacının yüzde 70-80 kadarını Sovyetler'den ithal etmektedir. Bu, Bulgaristan'ın 1955'te 10.8 milyon rublelik bir ithalât gerektiren enerji açığının, bugün tam 310 milyon rubleye yükselmiş olması demektir. 1975'te Sovyetler Birliği tek taraflı bir kararla, Doğu Avrupa ülkeleri ne sattığı petrolün fiyatını varil başına 15 rubleden 38 rubleye çıkardığında, Sovyetler'den her yıl 9.8 milyon ton kadar petrol satın alan Bulgar ekonomisi büyük bir zarara uğramıştır.

Sanayi ürünleri ve sanayi hammaddeleri alanında Bulgaristan'a karşı satış tekeli uygulayıp fiyatları dün

FRANSIZ DEVRİMCİLERİ BURJUVAZİNİN SALDIRISI KARŞISINDA

A BAS LA REPRESSION
LIBERATION de Le Gal
Ouvrier marxiste-léniniste, syndicaliste CFDT à Lorient, accusé de reconstitution du Parti communiste marxiste-léniniste de France
ET DE TOUS LES EMPRISONNES POLITIQUES
Levée des inculpations contre J. ET G. DAVID, N. JEGOUZO et J. LEFORESTIER
A bas l'interdiction du PCMLF!
l'Humanité Rouge

Fransa'da iki süper devlete ve Fransız tekelci burjuvazisine karşı mücadele şiarıyla, kitleler içinde giderek daha fazla kök salan Fransız Marksist-Leninist Komünist Partisi (FMLKP) üzerinde baskılar yoğunlaşmaktadır. 1968 yılında kurulan ve altı ay sonra revizyonist FKP'nin önergesiyle kapatılan FMLKP Fransız hükümeti ve revizyo... tikleri bütün engelleme çabalarına rağmen mücadelesini sürdürüyor.

Son olarak 12 Nisan 1976 tarihinde Romain Le Gal, Jean David ve Jacques Leforestier adlı Marksist-Leninist sendikacılar FMLKP üyesi olduğu gerekçesiyle yargılanmış, daha sonra bunlardan Romain Le Gal dışındaki devrimciler serbest bırakılmışlardır.

Kitlelerin devrimci müca... delesinin her alanda yükselmesi karşısında faşist baskı yöntemleri uygulayan Fransız burjuvazisi bir çok işçi, köylü, öğrenci, sendikacı ve yabancı işçiyi tutuklayıp mücadeleyi durdurmak istiyor. Kitleler buna karşı suskun kalmıyor. Tutuklularla dayanışma komiteleri oluşturarak, protesto gösterileri düzenleyerek Romain Le Gal'in ve Fransa hapishanelerindeki diğer devrimcilerin serbest bırakılmasını istiyorlar. Ayrıca, B... tı Avrupa'daki birçok Mark... sist-Leninist parti olayı pr... testo etmiş ve Fransız devri... cilerle dayanışma içinde ol... duklarını bildirmiştir.

Halkın Sesi, Fransız devrimcilere karşı gerici hükü... metin baskı tedbirlerini pro... testo eder ve tutuklu bütü... devrimcilerin serbest bırakı... masını talep eder.

RLİĞİ

LHAK EDİLEN

KONOMİSİ

Bulgaristan Devlet Başkanı Tudor Jivkov, Haziran ayı başında, Sovyet sosyal-emperyalizmi hesabına Türkiye ile Bulgaristan arasında iktisadi ve ticari anlaşmalar yapmak için ülkemize gelmiştir. Rusya, bir yandan Bulgaristan'ı kullanarak Balkan ülkelerinin kendi aralarında işbirliği ve dayanışma çabalarını baltalamaya çalışıyor. Diğer yandan da, bütünüyle kendisine bağımlı kıldığı Bulgaristan ekonomisi aracılığıyla bu ülkelere sızıyor. Nitekim, Türkiye ile Bulgaristan arasındaki ticaret hacmi son yıllarda önemli bir artış göstermiştir. Son olarak Bulgaristan ile Türkiye arasında bir de enerji anlaşması imzalanmıştır. Jivkov'un bu gelişi sırasında ele alınan en önemli mesele yine enerji alımı olmuştur. Bugün, sosyal-emperyalistlerin, sahip oldukları enerji tekeli aracılığıyla bütün Doğu Avrupa ülkeleri üzerinde birkontrol kurmuşlardır. Bulgaristan ile yapılacak enerji anlaşmaları ülkemiz üzerinde Rusya'ya nüfuz imkanı verecektir. Revizyonistler, Bulgaristan'ın Rusya ile yakın işbirliği sayesinde hızla sanayileştiği ve kalkındığını söylemekte ve Türkiye'nin de böyle bir işbirliğine girmesini istemektedirler. Acaba, Jivkov'un kendi ülkesi Rusya ile yakın işbirliği sonucu ne hale gelmiştir? Aşağıda okuyacağınız yazı, Bulgaristan'ın Rusya tarafından ilhak edilmiş bulunan ekonomisinin, durumunu gözler önüne sermektedir.

ya piyasasının genellikle yüzde 20 kadar üstünde tutan Sovyetler Birliği, tarım ürünleri ve diğer bazı maden cevherleri alanında ise Bulgaristan a karşı tek alıcı durumunda olmanın avantajlarından yararlanmaktadır. Halen Sovyetler Birliği, Bulgaristan'dan 1950'lere göre 20 misli fazla sebze ve meyve ithal etmektedir. Bulgar sebzelerinin yüzde 50'si, meyvelerinin yüzde 47.5'i, sigaralarının yüzde 65.5'i, konservelerinin yüzde 78'i ve özellikle meyve konservesi üretiminin hemen tamamı Sovyetler Birliği'ne gitmektedir. Bulgar baryum üretiminin yüzde 94'ü ile kurşun cevheri üretiminin yüzde 49'u da, Sovyetler Birliği'ne akan doğal zenginlikler arasındadır.

1945-1971 dönemi için Bulgaristan'ın Sovyetlere toplam ihracatı 11.5 milyar leva kadardır. Bunun 1.4 milyar leva'sını tarım ürünleri, 4.0 milyar leva'sını ise diğer besin maddeleri oluşturmaktadır. Yani toplam 5.4 milyar leva tutarındaki tarım-besin maddeleri ihracatının toplam ihracat içindeki payı, yüzde 47'dir. 1971'den sonra bu oran daha da yükselmiştir. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, Bulgar haber ajansı, Sovyet ve Bulgar Tarım Bilimleri Akademilerinin, 1990'a kadar tarım alanında "bütünleşmeyi" gerçekleştirecek bir plan hazırladıklarını bildirmektedir.

Bu durumda Sovyetler Birliği, bütün Doğu Avrupa ülkelerine yaptığı gibi Bulgar tarım ürünlerini de dünya payasasından düşük fiyatlarla satın alıyor. Üç ayda bir yayınlanan "Relations Internationales" (Uluslararası İlişkiler adındaki Bulgar dergisi, 1974/4. sayısında, COMECON içindeki gıda ve tarım ürünleri fiyatlarının 'karşılıklı yarar ilkesine dayanmadığını" ve dünya fiyatları arttığı halde dünya piyasasından düşük bir düzeyde tutulduğunu söyleyip bu durumdan şikayet etmektedir. Oysa buna rağmen 1975'te de COMECON gıda ve tarım ürünleri fiyatları dünya piyasasının yüzde 19 altında tutulunca, Sovyetler Birliği sadece Bulgaristan ile olan ticaretinde 146 milyon leva'lık bir ek kar elde etmiştir.

Bütün bu nedenlerle Sovyetler Birliği, Bulgaristan'ı tarım ürünleri üretim ve ihracatını arttırması için sıkıştırmaya devam etmektedir. Oysa ortada basit bir gerçek vardır: makina ihracatından kâr oranından çok daha yüksektir. Buna karşılık, Bulgar basınının da açıkladığı gibi, "ihracata yönelik tarım üretiminin arttırılması için gerekli sermaye, ihracata yönelik makina üretiminin geliştirilmesi için gerekli sermayeden 5-8 misli fazladır." Bu ne demektir? Bu Bulgaristan'ın sanayileşmiş Rusya'nın besin ve gıda ihtiyacını sağlayan bir çiftlik olması demektir. Bu, Bulgaristan'ın bağımsız sanayileşmesini önleyen, mevcut sanayisini çökerten bir emperyalist bağımlılık ilişkisidir. Aynı gerçeği, Bulgar Dış Ticaret Bakanı İvan İvanov 1973 yılında, tarım yatırımlarının sanayi yatırımlarının 6-9 misli olması gerektiğini söyleyerek ifade etmiştir. Bu şartlarda Bulgaristan'ın ısrarla tarım alanında "uzmanlaşmaya" zorlanması, sosyal-emperyalistlerin uyguladığı "uluslararası işbölümü"nün Rus emperyalizmine yaradığını ve Bulgaristan'ın Rusya'nın bir hammadde kaynağı ve pazarı durumuna düşürüldüğünü göstermektedir.

Bütün bunların yanısıra, Bulgaristan şimdiye kadar 289 sanayi projesi için Sovyetler Birliği'ne 40.000 kadar işçi de göndermiş bulunmaktadır. Bunlardan 20.000 kadarı Orenburg-Ujgorod boru hattı yapımında, 8.200'ü Kom'daki kereste-bıçkı tesislerinde, 5.000 kadarı Kursk'taki metalurji kombinasında, 2.000'i de Arhangelsk'teki kağıt-sellüloz fabrikasında çalışmaktadır. Şimdi de bir kısım Bulgar işçisinin Ust-İlimsk'teki ağaç sanayisi kombinasında çalışmaya gideceği haber verilmektedir. Bütün Bu işlerin hepsinin, Sibirya, Kuzey Rusya ve Urallar gibi çok soğuk mahrumiyet bölgelerinde yer alan bu yüzden de Rus işçilerinin gitmek istemediği ağır projeler olması dikkat çekicidir. Tıpkı Türk, Yunan, Yugoslav ve İspanyol işçilerinin Batı Almanya'da en kötü işlerde en düşük ücretlerle çalıştırılmaları gibi, Sovyetler Birliği, Doğu Avrupa ülkelerinin ucuz işgücünü bu yöntemle sömürmektedir.

«Yeni Rus ve Bulgar çarlarının emelleri aynıdır»

ENVER HOCA

"Biz Bulgar halkının iyiliğini istiyoruz. Bulgar halkı geçmişte olduğu gibi, bugün de dostumuzdur. Ancak bu dostluk bugün gölgelenmektedir ve suç bizim değildir. Bulgar halkı uyanmalıdır, çünkü yöneticileri, Bulgaristan'ı Sovyet sosyal-emperyalizminin gerçek bir sömürgesi haline getiriyorlar. Moskova yöneticileri ve onların Todor Jivkov yönetimindeki Bulgar fesatçıları, Bulgaristan'ı ülkelerimize karşı kullanılacak askeri bir üs haline getirdiler. Sovyetler, Bulgar halkını halklarımıza karşı kurbanlık koyun gibi ateşe sürmek istiyorlar. Todor Jivkov ve kliği, Sovyetlerin elinde Yugoslavya, Arnavutluk, Yunanistan, Türkiye ve diğer ülkelere karşı tehlikeli provokatörler haline geldiler.

"Eski Çarların rüyalarıyla yeni Rus-Bulgar çarlarının emelleri tıpatıp aynıdır ve büyük Bulgaristan hayali peşinde koşan Todor Jivkov, 'Rusya ile yüzyıllardır beraberiz' sloganını laf olsun diye ortaya atmamıştır. Bulgar halkına sözümüz şudur: dostluk dostluktur ve biz yüce Dimitrof'un Bulgar halkıyla dostluğumuza sadığız. Ama bu dostluğun kuralları vardır. Bulgar halkı bağrında eşkiyalar beslediği ve bunların kendi topraklarından bize saldırmalarına göz yumduğu takdirde, bu samimi ve tertemiz dostluk sona erecektir."

ŞİLİ HALKININ BİR DEVRİMCİ ÖNDERİ ŞEHİT EDİLDİ

Pinoşe'nin faşist diktatörlüğü altında mücadele veren Şili Devrimci Komünist Partisi merkez komitesi üyelerinden ve sendika yöneticisi Guillermo Arevalo faşistler tarafından katledilmiştir. Arevalo'yu önce tutuklayan siyasi polis, vahşi işkence yöntemleriyle onu konuşturmaya çalışmıştır. Partisinin ve bütün direniş hareketinin faaliyetleri hakkında tek sır vermeyen bu yiğit devrimcinin metaneti karşısında, faşist cellatlar onu hunharca öldürmüşlerdir. Arevalo, emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele bayrağını açan Marksist-Leninist önderlerdendi.

Bütün bunlara karşın Şili Devrimci Komünist Partisi ve bütün yurtsever kitlelerin içinde kahramanca mücadelesini sürdürüyor ve halkın, Amerikancı faşist diktatörlüğe karşı direnişine önderlik ediyor.

Halkın Sesi, Arevalo'nun katledilmesi dolayısıyla Şili halkına ve devrimcilere baş sağlığı diler.

Pakistan Başbakanı Butto'nun Çin Ziyareti

ASYA'DA ÜÇÜNCÜ DÜNYANIN BİRLİĞİ GELİŞİYOR

Pakistan Başbakanı Zülfikâr Ali Butto, 26 ile 30 Mayıs tarihleri arasında Çin Halk Cumhuriyeti'ne resmî bir ziyarette bulundu. Butto, Çin ziyaretinden evvel devlet Başkanı Kim İl Sun'un davetlisi olarak Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni ziyaret etmişti.

Başbakan Butto, Pekin'de Başkan Mao Zedung'la görüştü. Pakistan Başbakanının Çin ziyaretinden sonra iki ülke temsilcileri tarafından bir ortak bildiri hazırlandı. Butto'nun Çin ziyaretinin sonuçları, gerek Güney Asya Bölgesi gerekse bütün dünya için son derece olumlu olmuştur. Bu ziyaret Üçüncü Dünyanın birliğini ve iki süper devlete karşı ülkelerin bağımsızlık mücadelesini güçlendirmiştir.

Türkiye'nin doğusunda iki süper devlete ve özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı güçlü bir birlik oluşmaktadır. İran, Pakistan, Afganistan, Bengaldeş, Seylan gibi ülkeler aralarındaki anlaşmazlıkları barışçı yollarla halletme yolunda ilerlemekte ve Üçüncü Dünyanın bağımsızlık ve birlik eğilimi bu ülkelerin dış politikasında her geçen gün daha fazla belirginleşmektedir.

Güney Asya'daki olumlu gelişmelere en çok katkısı bulunan ülkelerden biri, Pakistan'dır. Zülfikar Ali Butto'nun bağımsızlıkçı ve Üçüncü Dünyacı dış politikası sayesinde Pakistan Üçüncü Dünyaya mensup olan bütün komşularıyla ilişkilerini geliştirmiş, hem kendisi hem de Güney Asya için en büyük tehlikeyi teşkil eden sosyal-emperyalizme karşı güçlü olmayı başarabilmiştir. Dış politikası tüm Üçüncü Dünya ülkeleri için olumlu bir örnek teşkil eden Butto'nun en son ve önemli girişimlerinden biri İran ve Türkiye'ye yaptığı RCD (Bölgesel Kalkınma Teşkilatı)'nin askerî, siyasî ve ekonomik bakımdan güçlendirilmesi önerisi olmuştur.

Revizyonistler ve dünyadaki gelişmeleri değerlendiremeyen bir kısım aydın, Butto'nun bu önerisinin "Amerikan yararına" olduğunu ileri sürdüler ve Pakistan'ın dış politikasını "Amerikancılıkla" suçladılar. Butto'nun Başbakanlığında Pakistan, ABD'nin ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Kamboçya'yı tecrit çabalarına karşı devrimci hükümeti ilk tanıyan ülkelerden biri olmuştu.

Pakistan Güney Vietnam'daki Devrimci Hükümeti ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni tanımış, Filistin halkıyla ve ırkçılığa karşı mücadele eden Afrika halklarıyla dayanışma içinde olmuştur. Pakistan'ın son zamanlarda Hindistan'la da ilişkilerini düzeltmesi yoluna girmesi, iki ülkenin sosyal-emperyalizmin bölücü çabalarını boşa çıkartmaları Pakistan'ın barışçı ve Üçüncü Dünyadan yana dış politikasının sağlamlığını bir kere daha ispat etmiştir. Bu sağlam politikanın diğer bir örneği de Pakistan'ın Bengaldeş'e karşı tutumudur. Pakistan, ülkesi sosyal-emperyalistlerin çabalarıyla parçalanmasına rağmen, bugün bir Üçüncü Dünya ülkesi olan Bengaldeş'le iki süper devlete özellikle sosyal-emperyalistlere karşı sıkı bir dostluğu sürdürüyor.

Türkiye-Pakistan dostluğuna karşı çıkanlar için bütün bu gelişmeler aydınlatıcı olmalıdır. Türkiye'nin Pakistan'la ve iki süper devlete karşı çıkan bütün Üçüncü Dünya ülkeleriyle birliği halkımıza ve bütün dünya halklarına yarar sağlayacaktır. Butto'nun Çin Halk Cumhuriyeti ziyaretinden sonra imzalanan ortak bildiriyi kısaltarak yayınlıyoruz:

ÇİN-PAKİSTAN ORTAK BİLDİRİSİ

Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Konseyi başkanı Hua Kuo-Feng'in daveti üzerine Pakistan İslam Cumhuriyeti Başbakanı ekselans Zülfikar Ali Butto ve eşi 1976 yılı, 26 ile 30 Mayıs günleri arasında Çin'e resmî bir ziyaret yapmışlardır. Pakistan Başbakanı ve heyetinin üyeleri Çin hükümeti ve Çin halkı tarafından hararetle ve samimiyetle karşılanmışlardır. Butto iki ülke hükümeti ve iki ülke halkı arasındaki geleneksel derin dostluk hislerini ifade etmiştir.

Başkan Mao Zedung Pakistan Başbakanıyla buluşup görüşerek samimi ve dostane bir hava içinde sohbet etmiştir. Butto, Çin ulusunun ulu önderine ve onun kıymetli halkına Pakistan halkının selamını iletmiş, ayrıca Pakistan hükümeti ve halkının Pakistan'ın haklı davasını kati surette destekleyen Çin'e şükranlarını ifade etmiştir. Başbakan Butto, Çin'in uluslararası işlerde büyük veya küçük bütün ülkelerin egemenliğine, eşitliğine, toprak bütünlüğüne ve siyasî bağımsızlığına karşılıklı saygı ilkelerinde daima sebat etmesini ve başka ülkelerin iç işlerine titizlikle karışmamasını övmüştür.

Uluslararası durumu ele alırken, iki taraf; şimdiki uluslararası durumun emperyalizm ve hegemonyacılık için değil, dünya halkları için gittikçe elverişli yönde geliştiği görüşünü paylaşmışlardır. İki taraf Üçüncü Dünyanın uyanmasını ve uluslararası işlerde gittikçe daha büyük rol oynamasını alkışlamışlardır.

İki taraf Üçüncü Dünya halklarının emperyalizme, ırkçılığa, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı haklı mücadelesinin önüne geçilmez tarihî bir akım haline geldiği fikrini paylaşmışlardır. Taraflar bir ülke grubunun dünyanın herhangi bir bölgesinde hegemonyacılık ve nüfuz alanını kurmak yolundaki girişimlerine karşı koyarlar.

İki taraf, bağımsızlığı korumak, karar yeteneğini kendi ellerinde tutmak, kendi çabalarına güvenmek, egemenlik, eşitlik ve karşılıklı fayda ilkeleri temelinde yeni bir ekonomik düzenin kurulması ve az sayıda devletin Üçüncü Dünyayı sömürmesine yolaçan eski ekonomik düzenin değiştirilmesi gerektiği konusunda hemfikirdir. Ayrıca Üçüncü Dünyanın birliğinin güçlendirilmesi ve emperyalizm ve sömürgecilik devrinden miras kalan adaletsiz eski ekonomik düzenin değiştirilmesi için bütün etkili tedbirlerin alınmasında mutabık kalmışlardır.

Her iki taraf Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarının kurtuluş mücadelelerinin büyük zaferlerini alkışlamış ve bu zaferlerin millî bağımsızlık ve devlet egemenliğini savunmaya karar veren Üçüncü Dünya ülkeleri halkları için bir ilham kaynağı olduğu fikrinde bulunmuşlardır.

İki taraf Kore halkının anayurdunu bağımsız olarak ve barışçı bir yolla birleştirme uğrundaki haklı mücadelesini; Arap halklarının İsrail siyonizminin saldırısına ve yabancı müdahalelere karşı işgal edilen toprakları geri almak ve Filistin halkının millî haklarını tamamen elde etme yolundaki haklı mücadelelerini kesinlikle destekler.

Taraflar Afrika halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı büyük mücadelesinde kazandıkları zaferleri hararetle kutlar, yabancı güçlerin Afrika'nın içîşlerine müdahalesi karşısında uyanıklıkla davranan Afrika halklarını över. Ayrıca Afrika'nın Güney Namibya ve Azanya halklarının bağımsızlık için ve ırk ayırımına, beyaz azınlığın tahakkümüne karşı mücadelelerini destekler.

İki taraf Güney Asya yarı kıtasındaki durumun olumlu gelişimini alkışlar. Pakistan Başbakanı, Simla anlaşması uyarınca, Güney Asya ülkeleri arasındaki ilişkilerin normalleştirilmesi yolunda gayretler sarfedeceğini yinelemiştir.

Pakistan Başbakanı, Çin Başbakanına şunu bildirmiştir: "Güney Asya'da uluslararası ilişkilerin normalleştirilmesi yolunda Simla anlaşmasında öngörülen adımlar artık tamamlanmıştır. Şimdi geri kalan Keşmir ve Jammu meseleleri, Birleşmiş Milletler kararlarında tanınan ve vaktiyle Hindistan'la Pakistan tarafından kabul edilmiş olan kendi kaderini tayin etme hakkı uyarınca barışçı yolla halledilmelidir.

Pakistan Başbakanı, barış içinde bir arada yaşama ile ilgili ilkeler temelinde Hindistan-Pakistan ilişkilerinin tamamen normalleştirilmesi için bu anlaşmazlıkların çözümlenmesinin mutlaka gerekli olduğunu yinelemiştir. Pakistan Başbakanı, Pakistan'ın Güney Asya'nın çatışma ve birbirine düşme tarihine son verilmesini candan arzu ettiğini bir kere daha doğrulamış ve kendi güç ve kaynaklarını kendi halklarının maddî ve manevî hayatının iyileştirilmesi yolunda kullanabilmek için Pakistan, Hindistan ve Bengaldeş'in sürekli bir barışa muhtaç olduklarını özellikle kaydetmiştir.

Pakistan Başbakanı, Pakistan'la Bengaldeş arasında kapsamlı bir barışmanın gerçekleştirildiğini, Çin Başbakanına bildirmiş ve bu iki ülke halkları arasındaki tarihî bağlantıların bu bölgedeki ahenk ve asayişin ilerleyeceğine... ken olacağına güvenini belirtmiştir.

Pakistan Başbakanı, Çin'le Bengaldeş arasında diplomatik ilişkilerin kurulmasını kutladığını ifade etmiştir.

Çin hükümeti, Pakistan ile Bengaldeş arasındaki ilişkilerin olumlu yönde gelişmesini iyi karşıladığını belirtmiş, Pakistan'ın Hindistan'la ilişkilerini normalleştirme seyrine adım attığını hatırlatmıştır.

Pakistan Başbakanı, Çin Başbakanına Pakistan'la Afganistan arasındaki ilişkilerin şimdiki durumunu bildirmiştir. Çin Hükümeti, Pakistan Başbakanının yakın bir gelecekte yapacağı Kâbil ziyaretini olumlu karşılamış ve bu ziyaretlerin olumlu semereye yol açmasını ümit etmiştir.

İki taraf, Güney Asya bölgesinde bulunan bütün ülkeler arasındaki ilişkilerin, küçük veya büyük ülkelerin, egemenlik, eşitlik, toprak bütünlüğüne saldırmazlık ve iç işlerine karışmama ilkelerini yansıtması gerekliliğini vurgulamıştır. İki taraf yayılmacılığa, hegemonyacılığa ve ayrıca hakimiyet, mevki ve nüfuz tahakkümü ele geçirme isteğine karşı çıktıklarını vurgulamışlardır.

Çin Başbakanı, Çin hükümeti ve halkının geçmişte olduğu gibi ileride de Pakistan halkına millî bağımsızlık devlet egemenliği ve toprak bütünlüğünü korumada kesin bir destek vereceklerini yeniden doğrulamıştır. Onlar, Keşmir ve Jammu halklarının kendi kaderini tayin hakkını gerçekleştirme yolundaki mücadelelerini de azimle desteklerler.

İki taraf, Sirilanka hükümetinin önerdiği "Hind Okyanusu Barış Bölgesi" hakkındaki haklı teşebbüsü, Majeste Nepal Kralının "Nepal Barış Bölgesi" teklifini katiyetle desteklerler.

Pakistan Başbakanı, Güney ... arınmış bir bölge haline getirilmesi hususunda Pakistan hükümetinin önerisini kesinlikle desteklediği için Çin Başbakanına teşekkür etmiş ve Çin'in bu konuda uygun çabalara girmek niyetinin bulunmasından gayet memnun olduğunu belirtmiştir.

Pakistan Başbakanı, Çin halkının Tayvan'ı kurtarmak uğrundaki mücadelesini Pakistan'ın sürekli olarak ve var gücüyle destekleyeceğini ve Tayvan'ın Çin Halk Cumhuriyeti toprağının ayrılmaz bir parçası olduğunu yeniden teyit etmiştir.

Pakistan tarafı, Çin halkının Başkan Mao'nun büyük önderliğinde Büyük Proleter Kültür Devrimi ve devlet inşasının semerelerini sağlamlaştırma alanında kazandığı büyük başarılara büyük hayranlık duyduğunu belirtir. Çin tarafı, Pakistan halkının Başbakan Zülfikâr Ali Butto'nun başkanlığında iç ve dış işler alanında göz alıcı başarılar sağladığını, ayrıca yabancı müdahaleye karşı çıkmak ve millî ekonomiyi geliştirmek yoluyla Pakistan'ın siyasî bağımsızlığını, devlet egemenliğini ve toprak bütünlüğünü savunduğunu hararetle takdir eder.

Çin Başbakanı, Başbakan Zülfikâr Ali Butto'nun Çin-Pakistan arasındaki diplomatik ilişkilerin 25. kuruluş yıl dönümünde bu ziyareti yapmasını olumlu karşıladığını belirtmiştir. İki tarafın liderleri bu müddet içinde iki ülke arasındaki ilişkilerin samimi ve sarsılmaz dostluk bağlarıyla güçlendirildiğini dikkate almış ve Pakistan Başbakanının Çin'e yaptığı son ziyaretin iki ülke arasındaki derin ve geleneksel ilişkileri daha da sağlamlaştıracağına güvenlerini belirtmişlerdir.

Başbakan Butto, Başbakan Feng'i Pakistan'a bir ziyaret yapmaya davet etmiştir. Çin Başbakanı bu daveti se-